



Butlletí del Consell General

Núm. 48/2018

Casa de la Vall, 28 de maig del 2018

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Pròrroga al termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns**. *pàg. 17*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 17*

3.6 Tractats internacionals

Publicació de la **Modificació de l'annex de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, signat a Brussel·les el 30 de juny del 2011**. *pàg. 26*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 de maig del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 de maig del 2018, sota el títol **Projecte de llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 18 de juny del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 de maig del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge

Exposició de motius

L'article 31 de la Constitució diu que és funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els seus recursos naturals, amb la finalitat de garantir la qualitat de vida de la ciutadania i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional de l'atmosfera, l'aigua i la terra, i defensar la flora i la fauna autòctones. En compliment d'aquest mandat constitucional, aquesta Llei té per objecte la conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge del Principat d'Andorra.

La protecció del medi natural en general i del patrimoni natural en particular per part dels poders públics té una llarga tradició en el món occidental i va iniciar-se a finals del segle XIX amb les primeres actuacions en defensa dels boscos i del paisatge.

A escala europea i internacional s'han multiplicat els convenis relatius a la protecció de la natura, als quals el Principat d'Andorra s'ha anat adherint a mesura

que ha desenvolupat estratègies i polítiques que permeten assolir els objectius establerts en els dits convenis.

Aquesta Llei s'inspira principalment en el Conveni de Berna relatiu a la vida salvatge a Europa, que va entrar en vigor a Andorra l'1 de febrer del 2001, el Conveni europeu del paisatge, que va entrar en vigor a Andorra l'1 de juliol del 2012, i el Conveni sobre la diversitat biològica que va entrar en vigor a Andorra el 5 de maig del 2015, i els desenvolupa.

El Principat d'Andorra ja disposa de normativa en l'àmbit de protecció de la natura. La Llei de protecció del patrimoni cultural-natural, del 9 de novembre de 1983, ha contribuït a conservar la natura. Cal destacar també en aquest àmbit la creació del parc natural de la Vall de Sorteny, l'any 1999, i del parc natural de les Valls del Comapedrosa, l'any 2003. Així mateix, l'any 2003 s'adoptà la declaració institucional per a la protecció, l'ús i la gestió sostenible de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, espai que fou inclòs l'any 2004 a la Llista de patrimoni mundial de la Unesco en la categoria de béns culturals, en la modalitat de paisatge cultural.

A més, des que Andorra es va adherir l'any 2012 al Conveni de Ramsar relatiu a les zones humides, aquests tres espais han estat designats zones humides d'importància internacional (llocs Ramsar), amb una superfície de prop de 7.000 hectàrees. Aquests tres espais representen més del 14% del territori d'Andorra. Les zones humides també estan considerades en els articles 42 i 45 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme de l'any 2000 com a zones de protecció d'aigües.

Val a dir que els instruments de protecció del medi natural han evolucionat notablement per afrontar-la des d'una perspectiva àmplia i complexa. Aquests instruments compaginen les mesures de conservació in situ dels hàbitats i les espècies amb l'adopció de mesures complementàries ex situ. D'aquesta manera es tenen en compte els tres nivells principals de la biodiversitat: els espais (hàbitats), les espècies i els individus (gens); i també la manera com s'interrelacionen. Aquesta nova Llei empra aquesta metodologia moderna de protecció del medi natural, tot seguint els principis establerts pel Conveni sobre la diversitat biològica.

Andorra ha desenvolupat plans i estratègies en diversos àmbits que permeten mantenir i millorar la qualitat del medi natural i de la biodiversitat al país. Es tracta, entre d'altres, del Pla de sanejament de les aigües, que ha permès recuperar la qualitat dels rius i assolir un 81% de les estacions de mesura en qualitat excel·lent i bona. També cal mencionar el Pla nacional de residus, que ha permès posar en marxa

una gestió més racional dels residus generats a Andorra amb resultats comparables a les mitjanes europees.

Les estratègies nacionals com la del paisatge, aprovada l'any 2012, o la de la biodiversitat, aprovada l'octubre del 2016, s'inscriuen plenament en l'àmbit d'aquesta Llei que les defineix i els dona un marc legal.

També cal ressaltar l'elaboració de múltiples estudis sobre la fauna i la flora del país i el conjunt de legislació que hi ha sobre la caça, la pesca, la protecció del medi aquàtic, la protecció de la fauna i la tinença d'animals, entre d'altres.

Pel que fa a les masses forestals, que ocupen més del 40% de la superfície del país, se'ls atorga una multifuncionalitat tant en l'àmbit ambiental com en l'econòmic degut a la seva funció productora i reguladora de cicle biològic, la funció de reservori de la biodiversitat, la funció protectora dels sòls pel que fa a l'erosió, així com una funció social en aspectes com el lleure, l'esbarjo i el paisatge.

En l'àmbit més general, pel que fa a la preocupació mundial pel canvi climàtic, aquesta Llei reconeix les masses forestals com el principal embornal de gasos amb efecte d'hivernacle d'Andorra i recomana gestionar-les com a tals en resposta a les obligacions mundials derivades del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic i de l'Acord de París, als quals Andorra s'ha adherit.

Cal insistir en el fet que Andorra ha viscut des de sempre, i encara ho fa avui en dia, dels actius del seu medi natural, tant pel que fa a l'agricultura com, més recentment, al sector terciari, i més concretament amb el turisme, que representa el 60% del PIB i que es nodreix, en gran mesura, dels recursos de les nostres muntanyes.

La biodiversitat, en concret, i el patrimoni natural de manera més general, s'han de conservar pel seu valor intrínsec, per la seva bellesa i els serveis ambientals que proporciona, considerant els valors ètics i estètics que aporten a la societat i la seva importància vital per a la continuïtat de l'existència de la vida al nostre planeta.

Per això, aquesta Llei és el fruit d'una acció normativa decidida en defensa del medi natural, coherent amb els mandats de la Constitució i respectuosa amb les competències dels comuns, que homologa el Principat d'Andorra amb les exigències de la comunitat internacional en matèria de conservació del medi ambient.

La Llei s'estructura en vuit títols, que integren seixanta-un articles, una disposició derogatòria i dos disposicions finals.

El títol I defineix l'objecte de la Llei, el glossari dels seus termes i també els principis generals que han de guiar l'acció de les administracions en matèria de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge.

El títol II desenvolupa l'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra, que és l'instrument de planificació estratègica i de coordinació en matèria de conservació del medi natural i de la biodiversitat. També crea la Comissió de Coordinació i Desenvolupament de l'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra com a òrgan consultiu i de coordinació entre el Govern, els comuns i la societat civil.

El títol III estableix els principis d'actuació a adoptar en la conservació de la biodiversitat, tant en l'àmbit genètic com en el de les espècies, i també dels hàbitats prioritaris. S'introdueixen mesures per preservar la salut de les persones i el medi ambient, com ara la possibilitat de reduir o prohibir productes químics nocius, tenint en compte els greus perjudicis que aquests productes tenen sobre els insectes pol·linitzadors i, per tant, sobre una bona part de la producció alimentària del planeta. La Llei preveu la creació d'un sistema informàtic de recopilació de les dades referents a la biodiversitat com a mecanisme ordenador de les espècies del Principat d'Andorra. D'altra banda, s'estableixen i es regulen les categories d'espècies en funció del seu respectiu règim de conservació. En aquest títol es recullen aspectes que afecten tant la fauna com la flora. Pel que respecta a la conservació de les espècies protegides de la fauna, aquesta Llei es remet a la Llei de tinença i protecció dels animals, i la completa amb les normes de conservació aplicables a les espècies animals que estan classificades, com a mínim, com a espècies amenaçades.

El títol IV ordena els espais naturals protegits. El capítol primer d'aquest títol defineix i classifica els espais naturals protegits, tot establint les categories següents: els parcs naturals, que poden ser nacionals o comunals, les reserves naturals i els monuments naturals, i es preveu la creació d'espais naturals protegits transfronterers. El capítol segon estableix el procediment de tramitació i de declaració dels parcs i de les reserves naturals, així com els eixos bàsics de la seva gestió. Finalment, el capítol tercer preveu el sistema de planificació dels parcs i de les reserves naturals.

El títol V regula la gestió de les masses forestals del Principat. S'estableixen els plans de gestió forestals comunals com a instruments bàsics per regular-les, la prevenció del tancament de la vegetació i, considerant també la funció de les masses forestals en la lluita contra el canvi climàtic, se'n garanteix la

conservació com a embornals de carboni en línia amb els preceptes de la comunitat internacional, per tal de fer-los compatibles amb el conjunt de les seves funcions.

El títol VI regula la protecció, la gestió i l'ordenació del paisatge, seguint els principis del Conveni europeu del paisatge, i estableix l'Estratègia nacional del paisatge com a marc de preservació del paisatge d'Andorra.

Al títol VII es regulen les activitats professionals en el medi natural, les activitats d'acampada, les grans manifestacions, l'accés amb vehicles motoritzats o rodats i l'aprofitament de certes espècies.

El títol VIII estableix el règim d'inspecció i de control de les disposicions que conté aquesta Llei, la tipificació de les infraccions i les sancions i el règim sancionador en matèria de protecció del medi natural que, al marge de la imposició de les sancions que escaiguin, preveu l'obligació de la persona infractora de restablir la situació alterada al seu estat originari, així com la indemnització a càrrec seu dels danys i perjudicis ocasionats per la infracció.

La disposició derogatòria deroga la Llei de protecció del patrimoni cultural-natural, del 9 de novembre de 1983, que s'ha aplicat fins avui als béns integrants del patrimoni natural d'acord amb la disposició derogatòria, apartat 2, de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra.

La disposició final primera estableix el calendari de desplegament normatiu i reglamentari de la Llei i preveu l'adaptació dels instruments ordenadors dels espais naturals ja existents.

Finalment, la disposició final segona disposa l'entrada en vigor de la Llei l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic de protecció, conservació, millora, restauració i ús sostenible del medi natural, la biodiversitat i el paisatge del Principat d'Andorra, tant per a les generacions actuals com per a les futures, i en especial els hàbitats per aconseguir que la fauna i la flora autòctones es conservin en un estat favorable, en el marc de la funció encomanada a l'Estat de vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els seus recursos naturals, establerta a l'article 31 de la Constitució.

Aquesta Llei també promou la informació, l'educació, la sensibilització i la participació del conjunt de la societat.

Article 2. Definicions

A efectes d'aquesta Llei s'entén per:

- a) "Biodiversitat", la variabilitat d'organismes vius de qualsevol origen, inclosos, entre d'altres, els ecosistemes terrestres i aquàtics i els complexos ecològics dels quals formen part; això comprèn la diversitat dins de cada espècie, entre espècies i també la diversitat dels ecosistemes.
- b) "Conservació", el manteniment o el restabliment en un estat favorable del medi natural, així com el conjunt de mesures necessàries per aconseguir-ho i per garantir que l'ús que se'n faci sigui sostenible.
- c) "Conservació ex situ", la conservació d'elements constitutius de la biodiversitat fora del seu entorn natural.
- d) "Conservació in situ", la conservació dels ecosistemes i dels hàbitats naturals i el manteniment i la recuperació de poblacions viables d'espècies en el seu entorn natural i, en el cas de les espècies domesticades i cultivades, en l'entorn on s'han desenvolupat les seves característiques distintives.
- e) "Corredor ecològic", qualsevol element del territori que, amb independència del seu valor natural, té com a funció més important facilitar els fluxos ecològics de recursos i d'organismes, connectant diversos hàbitats i afavorint el moviment dels individus i la dispersió de les espècies.
- f) "Ecosistema", el complex dinàmic format per comunitats de plantes, animals i microorganismes i el seu entorn no vivent que, amb la seva interacció, formen una unitat funcional.
- g) "Espècie autòctona", en sentit biogeogràfic, la que es troba present a Andorra per causes naturals, així com qualsevol altra espècie desapareguda actualment que hagi tingut presència natural a Andorra en temps històrics.
- h) "Espècie exòtica", la que no té la condició d'autòctona ni de naturalitzada.
- i) "Espècie naturalitzada", en sentit biogeogràfic, la que sense tenir el caràcter d'autòctona a Andorra, hagi estat introduïda per l'home i hagi mantingut actualment una població estable i en equilibri amb la resta de la comunitat biològica.
- j) "Exemplar", un animal o planta individualitzat, viu o mort, així com els seus propòguls, i qualsevol part, resta o derivat del mateix animal o planta, excloses les restes procedents de mudes.
- k) "Grup taxonòmic", grup d'organismes associat a un conjunt d'atributs que determinen la pertinença d'aquests organismes al grup.
- l) "Hàbitat", el lloc o tipus d'ambient on existeix en estat natural un organisme o una població.

- m) “Medi natural”, conjunt de béns i recursos de la natura com a font de diversitat biològica i geològica.
- n) “Ministeri”, el ministeri que té assignades les competències regulades en aquesta Llei.
- o) “Paisatge”, una part de territori tal com la percep la població, el caràcter de la qual resulta de l’acció de factors naturals i/o humans i de les seves interrelacions.
- p) “Patrimoni natural”, conjunt de béns i recursos de la natura com a font de diversitat biològica i geològica i que tenen un valor mediambiental, de conservació, paisatgístic, científic o cultural.
- q) “Propàgul”, part d’una planta destinada a la multiplicació vegetativa.
- r) “Ús sostenible”: utilitzar els elements constitutius de la diversitat biològica d’una manera i a un ritme que no n’ocasionin l’empobriment a llarg termini, i que en conservin, alhora, el potencial per satisfer les necessitats i les aspiracions de les generacions actuals i futures.
- s) “Zones humides”: extensions de pantans i torberes o superfícies d’aigües naturals o artificials, permanents o temporals on l’aigua és estancada o corrent.

Article 3. Principis generals

1. D’acord amb l’objecte assenyalat a l’article 1, les administracions desenvolupen una política de conservació in situ de la biodiversitat, amb les finalitats següents:

- a) Integrar la protecció i la conservació del medi natural en les polítiques públiques i les activitats privades.
- b) Mantenir els processos ecològics essencials i els ecosistemes bàsics amb el conjunt d’organismes vius, i l’estructura i les funcions que els són pròpies.
- c) Mantenir i/o restaurar els corredors ecològics per tal que puguin desenvolupar el seu rol de connectors.
- d) Preservar la biodiversitat, amb especial atenció a les espècies de caràcter endèmic i a les amenaçades, procurant mantenir la conservació, la connectivitat i el restabliment dels seus hàbitats.
- e) Regular de manera sostenible l’aprofitament de les espècies i els ecosistemes.
- f) Restaurar i millorar els elements del patrimoni natural que es troben degradats.
- g) Promoure models de desenvolupament ambientalment adequats i sostenibles, harmonitzant les activitats productives amb la conservació de la biodiversitat, dels serveis ecosistèmics i del paisatge.
- h) Millorar la qualitat de vida de la població.

i) Prevenir el canvi climàtic, mitigar-ne els efectes i preveure els mecanismes d’adaptació a aquest fenomen.

j) Promoure la recerca aplicada sobre biodiversitat.

k) Promoure l’educació ambiental en matèria de conservació del medi natural amb especial atenció a la població escolar i als col·lectius que més influeixen en el medi.

l) Fomentar la participació ciutadana en les polítiques i actuacions derivades de l’aplicació d’aquesta Llei.

2. La preservació del medi ambient per a les generacions futures està garantida pel principi de no-regressió de la normativa ambiental, que només pot ser objecte de millora constant en funció dels coneixements científics i tècnics del moment.

Article 4. Competència i col·laboració

1. El Govern exerceix, mitjançant el ministeri competent en matèria de medi ambient, les funcions previstes en aquesta Llei que no corresponguin als comuns.

2. Les administracions han de garantir que la gestió del medi natural es du a terme en benefici de les generacions actuals, però sense disminuir la seva potencialitat per satisfer les necessitats i les aspiracions de les generacions futures.

3. Les administracions col·laboren en matèria de conservació del medi natural i es faciliten mútuament informació per garantir que es compleixen els objectius fixats per aquesta Llei, en els termes fixats per la legislació vigent.

Article 5. Recerca

El Govern impulsa la recerca aplicada a la conservació del medi natural en els àmbits que considera prioritaris per al Principat. En aquest marc pot establir convenis amb institucions de recerca, institucions científiques i amb entitats i associacions de protecció de la natura, degudament registrades, per tal de facilitar que s’executin les investigacions i els estudis necessaris.

Article 6. Procediment d’avaluació ambiental

1. Les actuacions, les planificacions i les activitats que puguin afectar espais naturals protegits o espècies amenaçades, s’han de sotmetre al procediment d’avaluació ambiental abans d’iniciar-les. Aquesta avaluació ha de preveure les mesures a aplicar per evitar que es produeixin pèrdues de la biodiversitat i dels serveis que aquesta biodiversitat procura. En cas que no es puguin evitar impactes, l’avaluació ha de preveure mesures per minimitzar-ne els efectes i compensar-ne els impactes, si escau.

2. Aquest procediment s'integra en el marc del procediment d'autorització administrativa que correspon d'acord amb la normativa d'aplicació.

3. Per garantir la pertinència científica, les empreses que realitzin estudis d'impacte ambiental i que assumeixin tasques de direcció de vigilància ambiental estan sotmeses als requisits i a les disposicions que es determinin per via reglamentària.

Títol II. Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra

Article 7. Concepte i contingut de l'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra

1. L'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra (ENBA) és un instrument de planificació estratègica i de coordinació en matèria de conservació i ús sostenible de la biodiversitat que garanteix la coherència de les polítiques públiques. L'ENBA és un document públic redactat pel ministeri competent en matèria de medi ambient i aprovat pel Govern. Aquest document ha d'estar a disposició de la ciutadania i s'ha de revisar com a mínim cada sis anys. L'aprovació i les revisions posteriors es publiquen al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2. L'ENBA ha d'incloure, entre d'altres:

- a) Els objectius de conservació, de millora i d'ús sostenible de l'estat de la biodiversitat.
- b) Les modalitats d'integració de la sostenibilitat en les planificacions sectorials pertinents, en particular en l'àmbit del turisme sostenible.
- c) Els instruments i les activitats que han de permetre assolir-ne els objectius.

Article 8. Comissió de coordinació i desenvolupament de l'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra

1. Es crea la Comissió de Coordinació i Desenvolupament de l'Estratègia Nacional de la Biodiversitat d'Andorra (CENBA) com a òrgan consultiu i de coordinació de les actuacions del Govern i dels comuns en matèria de conservació de la biodiversitat i de participació de la societat civil.

2. La CENBA està constituïda pels membres següents:

- a) Quatre representants del Govern, un dels quals és el ministre que té assignades les competències regulades en aquesta Llei, o la persona que delegui, que presideix la Comissió.
- b) Els cònsols, que podran delegar en les persones que designin.
- c) Un representant dels agricultors i ramaders.

d) Un representant de la Federació andorrana de caça i pesca.

e) Dos representants designats per les associacions de conservació de la natura.

f) Un representant de les entitats de recerca.

3. Són funcions de la CENBA:

a) Participar en l'elaboració de l'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra, fer-ne el seguiment, l'avaluació i les revisions.

b) Emetre els informes no vinculants enunciat en aquesta Llei.

c) Proposar les actualitzacions de la normativa en matèria de conservació de la biodiversitat.

d) Proposar i informar sobre els programes i les accions de formació, de sensibilització i de participació relatius a la biodiversitat.

e) Analitzar les iniciatives internacionals de conservació del medi natural i la biodiversitat i la seva possible implantació a Andorra.

f) Participar en tots els àmbits que li atribueix aquesta Llei o d'altres.

4. La CENBA ha de mantenir:

a) Reunions ordinàries plenàries almenys una vegada l'any.

b) Reunions temàtiques plenàries i en subcomissions i grups de treball tècnics, si escau, als quals poden assistir tècnics externs i representants de diversos sectors de la societat relacionats amb la conservació del medi natural.

c) Reunions extraordinàries en qualsevol moment, si les circumstàncies ho requereixen.

5. La Comissió ha d'elaborar el seu reglament de funcionament intern en el qual pot establir totes les subcomissions i grups de treball que estimi pertinents per desenvolupar millor les seves funcions.

Títol III. Conservació de la biodiversitat

Article 9. Principis d'actuació

1. En les seves actuacions, les administracions han d'adoptar les mesures necessàries per garantir la conservació, la protecció i la recuperació de les espècies autòctones de flora i fauna que viuen en estat silvestre i dels seus hàbitats naturals, amb una atenció especial als hàbitats prioritars.

2. Les administracions han d'atorgar preferència a les mesures de conservació de les espècies en els seus hàbitats naturals, considerant, quan sigui necessari, l'adopció de mesures addicionals de conservació ex situ.

3. El Govern, amb l'informe previ de la CENBA, estableix per via reglamentària els nivells de protecció de les espècies, que tindran les condicions d'espècie protegida, amenaçada, en perill d'extinció o extingida. Aquestes categories són acumulatives, i cadascuna pressuposa la classificació en la o les anteriors. Les qualificacions esmentades es poden aplicar tant a espècies com a subespècies, varietats o poblacions concretes, o bé a totes les espècies d'un determinat grup taxonòmic.

Article 10. Salut i biodiversitat

En el marc de l'ENBA i tenint en compte l'estreta relació que hi ha entre salut humana i biodiversitat, el Govern pot reduir i/o prohibir l'ús de certs productes químics utilitzats com a verins, pesticides, insecticides i herbicides i altres productes susceptibles d'interferir en la salut de les persones, la qualitat del medi ambient i la conservació de la biodiversitat, en particular dels insectes pol·linitzadors.

Article 11. Protecció de la biodiversitat autòctona

1. Les administracions han d'adoptar les mesures necessàries per evitar la introducció i la proliferació en el medi natural d'espècies exòtiques, especialment quan es demostrï científicament que poden competir amb les espècies autòctones i alterar-ne les característiques genètiques, els equilibris i les dinàmiques ecològics.

2. Si es comprova que la introducció, la presència o la proliferació d'una espècie exòtica causa danys a les espècies autòctones o als seus hàbitats, el ministeri competent en matèria de medi ambient pot prohibir-ne la introducció al país i ha d'establir mesures de control, les prescripcions de les quals són d'obligat compliment per als que posseeixen exemplars d'aquesta espècie exòtica.

3. La introducció en el medi natural o bé en activitats de tipus agrícola o forestal d'organismes híbrids o provinents de varietats modificades genèticament únicament podrà ser autoritzada pel Govern si es disposa dels dictàmens tècnics que assegurin que queda preservada la diversitat genètica de les poblacions autòctones a llarg termini. S'estableix una excepció en el cas d'accions derivades de plans de recuperació d'espècies en perill d'extinció, sempre que aquesta introducció no afecti altres espècies que les considerades en els plans de recuperació.

4. La importació i l'exportació d'exemplars d'espècies exòtiques o d'organismes híbrids o provinents de varietats modificades genèticament, requereixen l'autorització prèvia del Govern, que estableix, per via reglamentària, les modalitats d'importació i

d'exportació i els requisits de control de l'origen i del seu estat sanitari.

Article 12. Informació sobre la biodiversitat

1. La informació sobre la biodiversitat d'Andorra s'incorpora en una base de dades informàtica i/o en un sistema d'informació geogràfica, que s'actualitzen periòdicament. La creació i la gestió d'aquesta base de dades i del sistema d'informació geogràfica correspon al ministeri competent en matèria de medi ambient.

2. Pel que fa a les espècies, aquesta base de dades informàtica i/o el sistema d'informació geogràfica s'estructuren en seccions corresponents als principals grups taxonòmics, i recullen la condició per a cada una, d'acord amb l'article 9.

3. L'accés a aquestes informacions es fa seguint el procediment de consulta de documents establert per la legislació vigent. En tot cas, els documents i les informacions referits a la biodiversitat són secrets quan el fet de divulgar-los pugui fer-ne perillar la protecció i quedi tècnicament justificat en les resolucions corresponents.

Article 13. Espècies protegides

1. El Govern classifica com a espècie protegida tota espècie autòctona de fauna i flora que requereix una protecció especial en funció del seu valor científic, ecològic o cultural, o per la seva singularitat, raresa o grau d'amenaça. També tenen aquesta consideració les espècies que figuren com a protegides en els instruments internacionals ratificats per Andorra.

2. Les normes generals de protecció d'aquestes espècies de la fauna són les que estableix la Llei de tinença i protecció dels animals. Les normes de protecció previstes per aquesta Llei pel que fa a les espècies de la fauna, completen les que estableix la Llei de tinença i protecció dels animals, sense oposar-s'hi ni substituir-les.

3. Estan sotmesos a l'autorització del ministeri competent en matèria de medi ambient la importació, l'exportació, el transport o la possessió d'exemplars pertanyents a espècies de flora protegides, amb els permisos corresponents i els certificats del país d'origen.

4. Es prohibeix la comercialització d'exemplars de flora d'espècies protegides d'origen silvestre.

5. Les espècies protegides s'han de prendre en consideració en el procediment d'avaluació ambiental i cal preveure i avaluar els impactes que es puguin generar sobre les seves poblacions o hàbitats potencials i les mesures preventives, correctores i de compensació corresponents.

6. Qualsevol exempció autoritzada pel Govern a les mesures preses en virtut dels articles 9-3, 13, 14, 15 i

16, sempre que es demostrï que no hi ha una altra solució satisfactòria i que l'excepció no afecta la supervivència de les poblacions afectades en el seu hàbitat natural, s'ha de justificar en interès de la conservació de la fauna i la flora, la conservació dels hàbitats naturals, la salut i la recerca. Aquestes excepcions només poden permetre, en condicions estrictament controlades, la captura, collita i tinença d'animals i plantes silvestres en petites quantitats.

Article 14. Espècies amenaçades

1. El Govern classifica com a espècie amenaçada tota espècie de fauna i de flora que, tot i tenir caràcter autòcton i mantenir poblacions estables o presència constatada al Principat d'Andorra, es troba sotmesa a factors específics d'amenaça que impliquen una conservació desfavorable, de tal manera que requereix mesures concretes de conservació.

2. Està sotmesa a autorització del ministeri competent en matèria de medi ambient l'exhibició d'exemplars d'espècies de flora amenaçades, i de parts o de productes obtinguts a partir d'exemplars d'aquestes espècies, amb finalitats culturals i de difusió en campanyes de protecció i conservació de la biodiversitat.

3. Es prohibeix recol·lectar, tallar, desarrelar i destruir els exemplars de les espècies de flora amenaçades o d'alguna de les seves parts, incloses les llavors, excepte en els hàbitats prioritaris definits a l'article 18.1, lletra b, en què es poden mantenir les pràctiques de maneig tradicional.

4. Està sotmesa a l'autorització del ministeri competent en matèria de medi ambient, en condicions estrictament controlades, la collita d'exemplars de flora d'espècies amenaçades amb finalitats científiques, de conservació, de reproducció, de repoblació o de reintroducció en altres zones.

5. El ministeri competent en matèria de medi ambient pot decomissar els exemplars pertanyents a espècies de flora amenaçades que estan en possessió de particulars o que són exposats per a la venda o l'exhibició pública i que infringeixen aquesta Llei.

6. El ministeri competent en matèria de medi ambient elabora i aplica un programa de seguiment i conservació de les poblacions de les espècies amenaçades i els atorga una atenció preferent en els programes pressupostaris, de recerca i/o sensibilització i educació ambiental, si escau. Els programes de seguiment i conservació es poden elaborar per a diverses espècies amenaçades d'un mateix tipus d'hàbitat si presenten un problema que admet un tractament comú.

Article 15. Espècies en perill d'extinció

1. El Govern classifica les espècies de fauna i de flora amenaçades, la supervivència de les quals és poc probable a curt o mitjà termini si els factors causals de la situació actual continuen actuant, com a espècies en perill d'extinció.

2. El ministeri competent en matèria de medi ambient elabora i aplica un pla de recuperació per a les espècies classificades en perill d'extinció, en el qual es defineixen les mesures necessàries per eliminar el risc que s'extingeixin. Aquestes espècies es beneficien d'una atenció prioritària en els programes pressupostaris, de recerca i/o sensibilització i d'educació ambiental del ministeri competent en matèria de medi ambient.

3. Entre les mesures adoptades, el Ministeri pot sotmetre a autorització la destrucció, la mort, el deteriorament, la collita, la captura, la possessió, el transport, el comerç o l'exposició per al comerç o la naturalització d'animals o plantes en perill d'extinció.

Article 16. Plans de recuperació d'espècies en perill d'extinció

1. Els plans de recuperació d'espècies en perill d'extinció tenen el contingut mínim següent:

a) L'anàlisi de la situació actual de l'espècie i de les causes que l'han originat.

b) La formulació dels objectius operatius per recuperar l'espècie al Principat d'Andorra.

c) La delimitació de l'àmbit territorial d'aplicació del pla de recuperació, amb la zonificació corresponent per efectuar-hi les activitats i, si escau, la determinació de les àrees crítiques per a la seva conservació.

d) L'establiment, si escau, de les eines transnacionals de cooperació per assegurar la consecució dels objectius.

e) El programa d'actuacions de conservació i restauració de les poblacions o de l'hàbitat.

f) La normativa i les limitacions generals i específiques per als usos, els aprofitaments i les activitats que calgui aplicar.

g) Els sistemes i els òrgans previstos per gestionar el pla i coordinar els actors que hi intervenen, així com per controlar i seguir les poblacions i aplicar el pla amb eficàcia.

h) La definició i la implantació dels instruments de seguiment de l'estat de les poblacions.

2. Els plans de recuperació s'aproven per decret del Govern amb l'informe previ de la CENBA.

3. Es poden agrupar en un mateix pla les espècies d'un grup taxonòmic determinat i/o les que

comparteixen el mateix tipus d'hàbitat i que presenten un problema de conservació que admeti un tractament comú.

Article 17. Espècies extingides

1. El Govern inclou en una categoria especial tota espècie extingida a Andorra, amb independència que puguin ser observada de forma esporàdica al Principat.

2. Per a les espècies extingides al Principat d'Andorra, es poden executar plans de reintroducció, seguint el procediment establert per als plans de recuperació d'espècies en perill d'extinció.

Article 18. Hàbitats prioritaris

1. Amb l'informe previ de la CENBA, el Govern pot elaborar, per via reglamentària, una llista d'hàbitats prioritaris, en la qual s'inclouen els que requereixen una atenció preferent per algun dels motius següents:

- a) Hàbitats naturals amb condicionants ecològics especials, vulnerables o importants per la seva aportació especial a la biodiversitat i al paisatge.
- b) Hàbitats seminaturals producte de pràctiques agrícoles o ramaderes tradicionals que han donat lloc a comunitats de fauna i flora i paisatges de gran interès.

2. Amb l'informe previ de la CENBA, el ministeri competent en matèria de medi ambient elabora i aplica un pla en el qual es defineixen les mesures necessàries per afavorir la conservació dels espais classificats com a hàbitats prioritaris. Aquests espais es beneficien d'una atenció prioritària en els programes pressupostaris, de recerca i/o sensibilització i d'educació ambiental del ministeri competent en matèria de medi ambient.

3. Es prohibeix destruir, alterar o degradar els llocs d'interès geològic, així com col·lectar fòssils i minerals, inclús en les cavitats subterrànies naturals o artificials.

Títol IV. Els espais naturals protegits

Capítol primer. Tipologia dels espais naturals protegits

Article 19. Concepte i finalitats dels espais naturals protegits

1. Es consideren espais naturals protegits les zones del territori del Principat d'Andorra que contenen sistemes o elements naturals representatius, singulars, fràgils o d'especial interès ecològic, científic, paisatgístic o geològic i que són declarats com a tals d'acord amb aquesta Llei.

2. La protecció d'aquests espais ha d'obeir, entre d'altres, a les finalitats següents:

- a) Conservar les àrees i els elements naturals que ofereixin un interès singular des del punt de vista de la conservació de les espècies i dels hàbitats i que tinguin valors científics, educatius, estètics, paisatgístics i recreatius, que mitiguin el canvi climàtic o que disminueixin l'ocurrència dels riscos naturals.
- b) Fomentar la preservació de mostres dels paisatges resultants de l'activitat rural tradicional del Principat.
- c) Constituir una xarxa representativa dels principals ecosistemes existents al territori nacional.
- d) Contribuir al desenvolupament socioeconòmic vinculat als espais naturals protegits i fomentar oportunitats d'ocupació i activitat econòmica sostenible compatibles amb la conservació del medi natural.
- e) Col·laborar en programes internacionals de conservació d'espais naturals i de biodiversitat que afectin el Principat d'Andorra.

Article 20. Classificació dels espais naturals protegits

Els espais naturals protegits es classifiquen en:

- a) Parcs naturals
- b) Reserves naturals
- c) monuments naturals

Article 21. Parcs naturals

1. Els parcs naturals són espais naturals extensos, poc transformats per les activitats humanes, la declaració dels quals té com a finalitat un desenvolupament local sostenible, la conservació dels ecosistemes i de les espècies de fauna i flora, la protecció del paisatge i dels elements d'interès geològic i dels usos tradicionals que hi estan associats, i la promoció de les activitats recreatives, educatives, turístiques i científiques compatibles amb la preservació de l'entorn.

2. Els parcs naturals es classifiquen en:

- a) Parcs naturals nacionals: situats en el terme de dos o més parròquies. Es creen per llei amb l'informe previ preceptiu dels comuns de les parròquies en els quals estan situats i amb l'informe previ de la CENBA que en justifiqui l'interès nacional. La gestió dels parcs nacionals és compartida entre el Govern i els comuns del territori en el qual estan situats.
- b) Parcs naturals comunals: estan situats en el terme d'una parròquia. Es creen per ordinació comunal amb un informe previ de la CENBA que en justifiqui l'interès i són gestionats exclusivament pels comuns

concernits, sens perjudici de les competències que corresponen al Govern.

Article 22. Reserves naturals

1. Les reserves naturals són menys extenses que els parcs naturals. Són espais de gran valor científic, la declaració dels quals té com a finalitat la protecció d'hàbitats, d'ecosistemes, d'espècies o de poblacions en el seu estat natural o d'altres elements biològics o geològics que, per la seva raresa, fragilitat, representativitat, importància o singularitat, mereixen una atenció especial.

2. Les reserves naturals es classifiquen en:

a) Reserves naturals integrals: són els espais en els quals la conservació dels seus valors no és compatible amb la intervenció humana aliena a fins científics.

b) Reserves naturals parcials: són els espais en els quals la conservació dels seus valors no és compatible amb la intervenció humana aliena a fins científics o educatius, però pot ser-ho amb els usos tradicionals necessaris per a la preservació dels valors objecte de protecció.

3. Les reserves naturals es creen per llei amb l'informe preceptiu previ dels comuns de les parròquies en els quals estan situades i amb l'informe previ de la CENBA que en justifiqui l'interès. La gestió de les reserves naturals és compartida entre el Govern i els comuns del territori en el qual estan situades.

4. La declaració d'una zona com a reserva natural comporta necessàriament la qualificació de tota l'àrea com zona de protecció natural en el pla d'ordenació i urbanisme parroquial corresponent, d'acord amb l'article 46.1 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Article 23. Els monuments naturals

1. Els monuments naturals són espais de dimensió reduïda que han de ser protegits perquè són elements naturals de singularitat notòria, per la seva raresa o bellesa, amb valor científic, cultural o estètic.

2. Es creen per via reglamentària amb l'informe preceptiu previ del comú de la parròquia on estan situats i amb l'informe previ de la CENBA que en justifiqui l'interès. La gestió dels monuments naturals és compartida entre el Govern i el comú de la parròquia on estan situats.

3. La declaració d'un espai com a monument natural comporta necessàriament qualificar-lo com a zona de protecció natural en el pla d'ordenació i urbanisme parroquial corresponent, i queda inclòs en el catàleg de patrimoni nacional, d'acord amb l'article 46.2 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Article 24. Espais naturals protegits transfronterers

A través de la subscripció d'acords internacionals es poden constituir espais naturals protegits transfronterers que incloguin àrees del Principat d'Andorra i d'un o de diversos estats veïns. Es requereix un informe previ de la CENBA que en justifiqui l'interès.

Capítol segon. Tramitació i declaració dels parcs i de les reserves naturals

Article 25. Instrucció d'expedient

1. La declaració de parcs i de reserves naturals comporta la instrucció prèvia d'un expedient que ha de contenir almenys la documentació següent:

- una memòria tècnica justificativa del seu interès;
- una delimitació cartogràfica i una zonificació de l'espai;
- els criteris i les normes que regeixen la zonificació;
- la definició dels instruments de planificació de l'espai i el seu model de gestió;
- les inversions necessàries per al funcionament de l'espai;
- els mecanismes d'administració, gestió i de finançament previstos;
- els usos permesos, els autoritzables i els no permesos.

2. L'acord d'incoació de l'expedient s'ha de publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*. L'expedient i tota la documentació que conté s'ha de sotmetre a informació pública durant el termini d'un mes.

3. Una vegada exhaurit el termini d'al·legacions i practicades les esmenes i modificacions que s'estimin procedents, el Govern o el Comú trameten la proposta de norma de declaració i el conjunt de l'expedient instruït a l'òrgan d'aprovació corresponent.

Article 26. Protecció preventiva durant la tramitació de l'expedient

A partir de la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* de l'acord d'incoació de l'expedient i durant la seva tramitació no es poden efectuar actes que suposin una transformació sensible de la realitat física o biològica de l'espai afectat que pugui fer impossible o dificultar de manera important la consecució dels objectius a què respon la futura declaració.

Article 27. Norma de declaració dels parcs i de les reserves naturals

1. La norma de declaració d'un parc o d'una reserva natural ha de fixar els mecanismes d'administració, de gestió i de finançament si escau i les funcions de

vigilància i inspecció. També ha d'incloure la delimitació i la zonificació de l'espai i de la zona perifèrica, si escau, amb els criteris i les normes que regeixen aquesta zonificació. A més ha d'especificar la composició i les tasques dels òrgans que es creen per gestionar-los.

2. La creació d'una zona perifèrica està destinada a garantir el desenvolupament sostenible i ambientalment raonable en la proximitat dels espais naturals protegits per reforçar la protecció d'aquestes àrees. En la zona perifèrica, la norma de declaració pot regular o prohibir qualsevol acció que posi en perill les funcions ecològiques dels espais naturals protegits.

Article 28. Òrgan rector

Els parcs i les reserves naturals tenen un òrgan rector, format per representants de les administracions responsables de la gestió de l'espai. Aquest òrgan té per funció la formulació de les polítiques de gestió de l'espai. La composició i el funcionament d'aquest òrgan s'estableixen en la norma de declaració de l'espai.

Article 29. Òrgan gestor

Els parcs i les reserves naturals han de comptar amb un òrgan gestor que té les funcions següents:

- a) Responsabilitzar-se de la gestió de l'espai natural protegit, i en concret del compliment, en el seu interior, dels principis inspiradors i dels objectius d'aquesta Llei.
- b) Vetllar perquè es compleixin les disposicions del Pla rector definit a l'article 34.
- c) Elaborar els informes necessaris relatius a l'espai.
- d) Establir relacions directes amb els òrgans rector i consultiu, quan escaigui.
- e) Complir amb les altres funcions previstes en la legislació vigent i en els instruments de planificació de cada espai.

Article 30. Òrgans consultius

En els parcs i les reserves naturals es poden constituir òrgans consultius per tal de fomentar la participació dels representants dels interessos relacionats amb la seva gestió. Aquests òrgans consultius han de lliurar un informe previ a les decisions de l'òrgan rector, especialment en qüestions científiques, econòmiques, socials i culturals.

Article 31. Règim financer

1. Els recursos econòmics necessaris per gestionar els parcs i les reserves naturals són els que estableix la norma de declaració, d'acord amb l'article 27 d'aquesta Llei.

2. Les administracions també poden contribuir a sufragar-ne la gestió, de manera directa o bé mitjançant programes específics. Qualsevol col·laboració ha de comptar amb el conveni corresponent, que ha de ser autoritzat per l'òrgan rector corresponent.

3. Les organitzacions no governamentals, les entitats i les associacions i els privats en general poden participar en el manteniment dels parcs i les reserves naturals. En tot cas, però, s'ha de vetllar pel caràcter públic dels parcs i les reserves naturals, en particular en tot el que es refereix a la direcció, la vigilància i la gestió en general. Qualsevol col·laboració o aportació possible ha de comptar amb el conveni corresponent, que ha de ser autoritzat per l'òrgan rector corresponent.

Article 32. Establiment de servituds

En els parcs i les reserves naturals es poden constituir servituds forçoses quan sigui necessari per desenvolupar alguna de les activitats previstes en la seva norma de declaració.

Capítol tercer. Planificació dels parcs i de les reserves naturals

Article 33. Principi general

La normativa que regula l'ús i les activitats de cada parc i reserva natural ha de garantir la protecció dels elements del patrimoni natural, i pot limitar o prohibir els usos i les activitats que suposin un risc o causin danys sobre el medi natural.

Article 34. Tipus de plans i contingut

1. L'instrument de planificació dels parcs i les reserves naturals és el Pla rector que ha d'incloure, com a mínim, els objectius i les directrius per gestionar cada zona del parc o de la reserva, la normativa aplicable als usos, els aprofitaments i les activitats permeses, i una programació detallada de les actuacions a executar durant el període de vigència del Pla, amb la indicació del calendari. Els plans han d'establir també les modalitats i la periodicitat de la seva revisió.

2. Correspon als òrgans rectors aprovar els plans rectors dels parcs i de les reserves naturals.

3. El Pla rector es pot desenvolupar, si escau, mitjançant plans sectorials i plans anuals. Els primers permeten desenvolupar amb més precisió la normativa o la programació d'actuacions aplicables a un àmbit determinat de la gestió de l'espai, mentre que els segons han de servir per programar detalladament les actuacions a executar durant un any determinat i les dotacions pressupostàries necessàries per realitzar-les.

4. Els plans rectors han de ser tramesos als òrgans competents perquè en facin l'aprovació final i s'han de publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Article 35. Classificació general dels usos

1. Els usos en un parc o en una reserva natural tenen la consideració de “permesos”, “autoritzables” o “no permesos”.

2. Són “permesos” els usos o les activitats que per la seva pròpia naturalesa siguin compatibles amb els objectius de protecció de cada espai; són “autoritzables” els que sota determinades condicions poden ser tolerats pel medi natural sense un deteriorament apreciable dels seus valors; i són “no permesos” els que suposen un perill present o futur, directe o indirecte, per a l'espai natural o qualsevol dels seus elements o característiques.

Títol V. Gestió de les masses forestals

Article 36. Principis generals

1. Els principis que s'han d'aplicar en la gestió de les masses forestals són la conservació de la biodiversitat i del paisatge, la millora o el manteniment del nivell evolutiu de la seva vegetació, la no reducció a escala nacional i la potenciació de la capacitat d'embornal de carboni en el marc de la lluita contra el canvi climàtic i l'aprofitament sostenible com a font de biomassa, a més del seu rol de protecció davant els riscos naturals, prevalent en qualsevol cas l'interès públic sobre el privat.

2. En coherència amb els principis esmentats, cada Comú ha de redactar, segons els seu inventari forestal, el Pla de gestió forestal comunal corresponent que inclou, com a mínim, la determinació dels seus objectius i la planificació dels aprofitaments i les actuacions previstes. Cada Pla de gestió forestal comunal, amb l'informe previ del CENBA, ha de ser sotmès a informació pública durant un termini d'un mes, abans de ser aprovat pel Comú.

3. La realització de qualsevol activitat en les masses forestals queda supeditada a l'existència prèvia del Pla de gestió forestal comunal que garanteixi i fonamenti els seus objectius en el compliment dels principis assenyalats en l'apartat 1, així com el principis inspiradors d'aquesta Llei. La gestió de determinades masses forestals situades en diverses parròquies es pot definir de forma conjunta elaborant plans comuns d'ordenació forestal intercomunals per a masses forestals, que han de ser aprovats pels Comuns implicats o bé, si escau, per la mancomunitat que hagin creat en la matèria.

Títol VI. Preservació, gestió i ordenació del paisatge

Article 37. Política nacional del paisatge

1. Es reconeix el paisatge com un component essencial de l'entorn de vida dels habitants del Principat d'Andorra, com l'expressió de la diversitat del seu patrimoni comú natural i cultural, i com un fonament de la seva identitat.

2. L'actuació de les administracions i de la ciutadania s'ha d'orientar vers la preservació paisatgística del Principat i la conservació dels entorns agrícoles i urbans, inclosos els paisatges quotidians i els paisatges degradats, seguint els principis del desenvolupament sostenible. En aquest sentit, les actuacions de les administracions han de vetllar perquè la societat civil se sensibilitzï respecte del valor del paisatge, el seu paper i la seva transformació.

Article 38. Estratègia nacional del paisatge d'Andorra (ENPA)

1. L'Estratègia nacional del paisatge (ENPA) és l'instrument de preservació, de gestió i d'ordenació del paisatge, aprovada pel Govern i elaborada pel ministeri competent en matèria mediambiental, amb la participació dels comuns i dels representants econòmics i socials del Principat.

2. L'ENPA ha d'incloure, entre d'altres:

- a) Una diagnosi de la situació de l'estat del paisatge a Andorra;
- b) Uns objectius de qualitat paisatgística per al conjunt del país;
- c) Els programes d'acció que han de permetre assolir els dits objectius.

Títol VII. Regulació d'activitats que poden afectar el medi natural

Article 39. Disposicions generals

1. Les disposicions previstes en aquest Títol s'estableixen sens perjudici de les competències dels comuns en les matèries que es regulen.

2. Les activitats turístiques i de lleure en el medi natural s'han de portar a terme de manera que es garanteixi la conservació del medi natural. Les administracions públiques poden limitar que s'hi facin activitats que puguin posar en risc la conservació del medi natural i restringir l'accés, de manera temporal o permanent, a determinats espais, en particular en els espais naturals degradats.

Article 40. Regulació de l'acampada

1. Com a norma general, i en defecte de regulació específica, l'acampada lliure només és permesa per a grups de tres tendes com a màxim, quan acampin durant dos nits com a màxim i deixin el terreny en perfectes condicions de netedat i qualitat visual.

2. Per a situacions diferents de la prevista en l'apartat anterior és necessària l'autorització del Comú.

Article 41. Regulació de les activitats professionals en el medi natural

El Govern, amb l'informe previ de la CENBA, pot establir per via reglamentària la relació de les activitats professionals susceptibles de provocar un impacte al medi natural i regular el procediment i els requisits d'autorització de cada activitat professional.

Article 42. Regulació de grans esdeveniments en el medi natural

El Govern, amb l'informe previ de la CENBA, estableix per via reglamentària les condicions d'autorització per organitzar grans esdeveniments de caire esportiu, festiu, cultural o qualsevol altre esdeveniment que es desenvolupi en el medi natural i que el puguin afectar.

Article 43. Regulació de l'accés amb vehicles motoritzats i/o rodats al medi natural

1. La circulació de vehicles motoritzats i/o rodats ha de respectar tant el medi com els béns, els drets dels titulars dels terrenys, els drets dels vianants i dels usuaris no motoritzats. A més, no ha de causar perill, perjudicis o molèsties a les persones ni als ecosistemes naturals, inclosos els sòls.

2. Els vehicles motoritzats i/o rodats únicament poden circular per pistes o camins delimitats a aquest efecte. Cada Comú ha d'elaborar un mapa d'usos de les seves pistes i camins i decidir si els obre o no a la circulació de vehicles motoritzats i/o rodats. Cada Comú estableix les limitacions específiques referides a l'època de l'any en què s'admet la circulació, la velocitat màxima, les característiques dels vehicles i qualsevol altra limitació que consideri necessària per preservar el medi.

3. Els comuns poden establir espais, perfectament delimitats i senyalitzats, en els quals estigui permesa la circulació motoritzada i/o rodada. En aquests espais, també es poden establir restriccions o normatives d'ús referents al tipus de vehicle, l'època d'utilització, o d'altres que es considerin convenients. L'establiment d'aquests espais ha d'ésser sotmès al procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

Article 44. Regulació de l'aprofitament de certes espècies

1. La recollida a la natura i l'aprofitament d'espècimens d'espècies silvestres han de ser compatibles amb el manteniment del seu estat de conservació favorable.

2. Es poden declarar d'aprofitament regulat o prohibit les espècies o els grups d'espècies que, no sent la seva captura o recol·lecció objecte de regulació expressa, manifestin una particular sensibilitat a la forma, extensió o intensitat d'aquest aprofitament. Per tant, és necessari regular-ne l'aprofitament per tal de garantir-ne la sostenibilitat, o bé prohibir-lo per tal de vetllar per la conservació de l'espècie.

3. La declaració d'una espècie d'aprofitament regulat o prohibit es fa per decret del Govern.

4. Per a les espècies d'aprofitament regulat, el Govern, previ informe de la CENBA, pot establir una normativa específica en la qual es delimita la forma, l'extensió o la intensitat de l'aprofitament per tal que sigui sostenible. Així mateix, el Govern pot condicionar-ne la pràctica a l'obtenció d'autoritzacions expresses o prohibir-la en l'espai o en el temps.

5. Per a les espècies d'aprofitament prohibit, aquesta prohibició s'estén a la recol·lecció, la captura, la mort, el deteriorament, la destrucció, la tinença, el comerç o la naturalització no autoritzada dels exemplars.

Títol VIII. Inspecció i control. Infraccions i sancions. Procediment sancionador i indemnització de danys i perjudicis**Capítol primer. Inspecció i control****Article 45. Competència**

1. La competència per a la inspecció i el control de les disposicions establertes en aquesta Llei, en tot allò que afecta les competències del Govern, s'atribueix al ministeri competent en matèria de medi ambient i al Cos de Banders.

2. La competència per a la inspecció i el control de les disposicions establertes en aquesta Llei, en tot allò que afecta les competències dels comuns, s'atribueix als comuns.

3. Quan el Comú no disposi dels mitjans equivalents, o quan aquests mitjans hagin de ser complementats, es poden establir convenis d'actuacions entre el ministeri competent en matèria de medi ambient i el Comú, o entre Comuns i acordar les actuacions de cada administració.

4. Les constatacions i les actes elaborades en la comprovació de fets presumptament constitutius d'infracció es presumeixen certes, salvat que es provi el contrari.

5. Pels casos d'administració o gestió conjunta entre el Govern i els comuns, la norma de declaració estableix a qui corresponen les funcions de vigilància i inspecció.

Capítol segon. *Infraccions i sancions*

Article 46. *Tipificació de les infraccions*

Les infraccions a les disposicions d'aquesta Llei es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 47. *Infraccions lleus*

Són infraccions lleus:

1. Exhibir sense autorització, amb finalitats culturals i de difusió en campanyes de protecció i conservació de la biodiversitat, exemplars pertanyents a espècies de flora amenaçades o de parts o de productes obtinguts a partir d'exemplars d'aquestes espècies.

2. Acampar sense autorització grups de més de tres tendes o durant més de dos nits, o deixar el terreny amb deixalles i escombraries.

3. Circular amb vehicles motoritzats i/o rodats fora de les pistes i camins habilitats o infringir la reglamentació establerta a aquest efecte.

4. Recol·lectar o capturar exemplars d'espècies declarades d'aprofitament regulat sense autorització, quan sigui exigible, o incomplir les disposicions de la normativa que en regula l'aprofitament.

5. El fet de no col·laborar amb el ministeri competent en matèria de medi ambient o amb els comuns en l'exercici de la seva funció inspectora i de control de les matèries regulades per aquesta Llei, sempre que aquesta col·laboració no n'impedeixi l'actuació.

6. En general, incomplir els requisits, les obligacions o les prohibicions que s'estableix en aquesta Llei o en les disposicions que la desenvolupin, quan no sigui constitutiu d'infracció greu o molt greu.

Article 48. *Infraccions greus*

Són infraccions greus:

1. Fer actuacions, planificacions o activitats que afectin espais naturals protegits o espècies amenaçades i que incompleixin el procediment d'avaluació ambiental.

2. El fet de no aplicar, en actuacions, planificacions i activitats que afectin espais naturals protegits o espècies amenaçades, les mesures establertes en les avaluacions ambientals per evitar pèrdues de la biodiversitat i dels serveis que aquesta biodiversitat

procura o per minimitzar o compensar els impactes que s'hi produeixin.

3. Utilitzar productes químics o susceptibles d'interferir en la salut de les persones, la qualitat del medi ambient o la conservació de la biodiversitat, que hagin estat prohibits o que incompleixin els criteris de reducció aprovats reglamentàriament, quan no sigui constitutiu d'infracció molt greu.

4. Importar, exportar o introduir en el medi natural o en activitats de tipus agrícola o forestal, exemplars d'espècies exòtiques o organismes de caràcter híbrid o provinents de varietats modificades genèticament, sense autorització o incomplint les condicions reglamentàries imposades a l'efecte.

5. Importar, exportar, transportar o posseir exemplars d'espècies de flora protegides sense autorització.

6. Comercialitzar exemplars de flora d'espècies protegides d'origen silvestre.

7. Recol·lectar, tallar, desarrelar o destruir fora dels hàbitats autoritzats exemplars d'espècies de flora amenaçades o d'alguna de les seves parts, incloses les llavors.

8. Collir exemplars de flora d'espècies amenaçades amb finalitats científiques, de conservació, de reproducció, de repoblació o de reintroducció en altres zones, sense autorització o incomplint les condicions de control imposades.

9. Incomplir les mesures establertes pels plans de conservació d'hàbitats prioritaris.

10. Incomplir la regulació relativa als usos, els aprofitaments, les activitats o les directrius dels espais naturals protegits i de les seves zones perifèriques, quan no es provoqui un dany als seus valors naturals i no s'alterin les seves condicions d'habitabilitat.

11. Desenvolupar activitats turístiques o de lleure en el medi natural i incomplir les mesures imposades a aquest efecte per les administracions públiques.

12. Desenvolupar activitats professionals no autoritzades en el medi natural o incomplir l'autorització lliurada a aquest efecte.

13. Dur a terme esdeveniments en el medi natural sense autorització o infringir les condicions imposades a aquest efecte.

14. Recol·lectar, capturar, provocar la mort, deteriorar, destruir, posseir, comercialitzar o naturalitzar sense autorització exemplars d'espècies declarades d'aprofitament prohibit o infringir les condicions imposades a aquest efecte.

15. Impedir la tasca inspectora i de control en les matèries regulades per aquesta Llei que exerceixi el

ministeri competent en matèria mediambiental o els comuns a través dels seus agents i inspectors.

Article 49. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

1. Fer actuacions, planificacions o activitats que afectin espais naturals protegits o espècies amenaçades sense haver-les sotmès prèviament al procediment d'avaluació ambiental.
2. Utilitzar en espais naturals protegits productes químics nocius o susceptibles d'interferir en la salut de les persones, la qualitat del medi ambient o la conservació de la biodiversitat, que hagin estat prohibits o que el seu ús incompleixi els criteris de reducció aprovats reglamentàriament.
3. Destruir, provocar la mort, deteriorar, recol·lectar, capturar, posseir, transportar, comercialitzar i exposar per al comerç o naturalitzar exemplars d'animals o plantes en perill d'extinció no autoritzats.
4. Destruir l'hàbitat d'espècies en perill d'extinció.
5. Incomplir la normativa i les limitacions generals i específiques relatives als usos, els aprofitaments i les activitats en les àrees crítiques designades en compliment dels plans de recuperació d'espècies en perill d'extinció o de reintroducció d'espècies extingides.
6. Dur a terme actes que suposin una transformació sensible de la realitat física i biològica d'un espai subjecte a protecció preventiva durant la tramitació d'un expedient de declaració d'espai natural protegit.
7. Vulnerar la regulació relativa als usos, els aprofitaments, les activitats o les directrius aplicables als espais naturals protegits i a les seves zones perifèriques, quan es provoqui un dany als seus valors naturals o s'alterin les condicions d'habitabilitat.

Article 50. Sancions

1. Les infraccions tipificades en aquesta Llei se sancionen de la forma següent:
 - a) Infraccions lleus: multa de 60 a 300 euros.
 - b) Infraccions greus: multa de 300,01 a 3.000 euros, i/o tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat, total o parcial, per un termini màxim de dos anys, si escau.
 - c) Infraccions molt greus: multa de 3.000,01 a 12.000 euros i/o tancament de l'establiment o suspensió de l'activitat, total o parcial, fins a quatre anys, i/o clausura definitiva, total o parcial, de l'establiment o activitat, si escau.
2. Si el tancament de l'establiment o la suspensió de l'activitat és temporal, es computa a efectes del seu

compliment el temps en què hagi estat tancat l'establiment o suspesa l'activitat com a mesura cautelar.

3. Les quantitats fixades en aquest article s'actualitzen periòdicament d'acord amb la Llei de pressupost.

Article 51. Sanció d'infraccions concurrents

1. Al responsable de dos o més infraccions diferenciades se li imposen les sancions corresponents a cadascuna.
2. En tot cas, s'imposa una única sanció, encara que existeixin dos o més infraccions derivades d'uns mateixos fets, quan una d'aquestes infraccions hagi estat un mitjà imprescindible per cometre'n una altra o quan d'una infracció se'n derivin necessàriament les altres. En aquests casos s'imposa la sanció que correspongui a la infracció més greu, dins dels marges establerts legalment.
3. Les sancions previstes en aquesta Llei no impedeixen la imposició de sancions previstes per altres lleis, salvat que aquestes lleis ho disposin altrament.

Article 52. Graduació de les sancions

1. En la graduació de les sancions es tenen en compte els criteris següents:
 - a) La repercussió en la salut i la seguretat de les persones i els béns i la transcendència.
 - b) Els perjudicis causats al medi natural i a la biodiversitat, en especial a les espècies protegides.
 - c) El caràcter irreversible del dany o la impossibilitat de ser reparat.
 - d) La classificació com a espai natural protegit del lloc on s'hagi comès la infracció o al qual afecti.
 - e) Les circumstàncies de la persona responsable de la infracció, la seva intencionalitat, l'ànim de lucre, el grau de malícia i de participació i el benefici obtingut.
 - f) La reincidència. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per reincidència la comissió d'una infracció de la mateixa naturalesa, declarada per resolució ferma, en el termini d'un any. En cas de concórrer aquesta circumstància, l'import de la multa es podrà incrementar un 50%, sense excedir en cap cas el límit més alt fixat per a les infraccions molt greus.
2. Es considera com a factor atenuant la rapidesa i l'eficàcia amb què la persona infractora hagi adoptat, per voluntat pròpia, mesures per evitar o disminuir els danys i els perjudicis derivats de la infracció, així com el compliment immediat i eficaç de les mesures cautelars que l'instructor del procediment hagi acordat amb la persona infractora.

Article 53. Comisos

Quan una infracció hagi estat comesa amb mitjans il·legals, aquests mitjans s'ocuparan i es comissaran. Una vegada la resolució és ferma, els mitjans es destruiran o es destinaran on correspongui. Seran igualment ocupats i comissats els exemplars de captura o de possessió il·lícita.

Article 54. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions a les quals fa referència aquesta Llei prescriuen: les faltes lleus, al cap de dos anys, les faltes greus, al cap de tres anys, i les faltes molt greus, al cap de cinc anys.

2. El termini de prescripció es computa des del moment en què l'Administració constata la infracció i s'interromp amb la incoació del procediment sancionador corresponent.

Article 55. Prescripció de les sancions

1. Les sancions previstes en aquesta Llei prescriuen: les imposades per infraccions lleus, al cap de dos anys, les imposades per infraccions greus, al cap de tres anys, i les imposades per infraccions molt greus, al cap de cinc anys.

2. El termini de prescripció comença a computar l'endemà que la resolució per la qual s'imposi la sanció esdevé ferma.

3. L'inici del procediment d'execució, amb coneixement de la persona interessada, interromp el termini de prescripció de la sanció. El termini es computa novament si el procediment està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a la persona infractora.

Capítol tercer. Procediment sancionador i reparació de dany causat**Article 56. Tramitació**

En tot allò que no preveu aquest capítol, per imposar les sancions previstes per aquesta Llei i exigir el restabliment de la situació que s'hagi alterat del seu estat originari i la indemnització dels danys i perjudicis ocasionats, s'hi aplica les disposicions del Codi de l'Administració.

Article 57. Potestat sancionadora

1. Correspon al ministeri competent en matèria de medi ambient, d'acord amb les seves competències d'inspecció i de control, incoar, tramitar i resoldre els expedients sancionadors, llevat de la resolució de les sancions molt greus, que correspon al Govern.

2. Correspon als comuns, d'acord amb les seves competències d'inspecció i de control, incoar, tramitar i resoldre els expedients relatius a les competències que els són pròpies.

3. Els comuns o el ministeri competent en matèria de medi ambient que iniciï un procediment sancionador ho ha de comunicar a l'altre. La notificació corresponent comporta la inhibició de l'òrgan notificat per tal de no incoar un altre procediment sancionador pels mateixos fets.

Article 58. Mesures cautelars

1. L'òrgan que incoa un procediment sancionador pot adoptar mesures cautelars per evitar que continuï la infracció o l'agreujament del dany causat. Aquestes mesures han de ser coherents amb la naturalesa de la presumpta infracció i proporcionades a la seva gravetat, i poden incloure, entre d'altres, la suspensió cautelar de les autoritzacions atorgades en virtut d'aquesta Llei i en les que els infractors s'hagin emparat per cometre la infracció.

2. Abans d'incoar el procediment, les administracions poden adoptar mesures cautelars en casos d'urgència i en altres casos en què l'abast dels interessos públics afectats ho requereixi.

3. Quan la infracció afecti activitats amb les quals l'administració que hagi adoptat mesures d'urgència no sigui competent, la persona instructora ha de comunicar l'obertura del procediment a l'administració competent per tal que, si escau, exerciti les seves competències sancionadores per raó de la matèria. Igualment, ha de comunicar a l'òrgan competent les mesures cautelars que s'hagin adoptat, sens perjudici de les mesures que addicionalment pugui adoptar aquest òrgan en l'exercici de les seves competències.

Article 59. Persones responsables

1. Són responsables de les infraccions administratives previstes en aquesta Llei les persones físiques o jurídiques que:

a) Executin directament l'acció infractora, o les que ordenin la dita acció quan l'executor es vegi obligat a complir l'ordre esmentada.

b) Siguin titulars o promotores de l'activitat, l'obra, l'aprofitament o el projecte que constitueixi o origini la infracció.

c) Ometin el compliment d'algun requisit o acció previst en aquesta Llei.

2. Quan la infracció derivi de l'ús indegut d'autoritzacions emeses, l'autoria recau, en tot cas, en la persona titular de l'autorització.

Article 60. Indemnització de danys i perjudicis i restabliment del dany causat al medi natural, a la biodiversitat i al paisatge

1. Sens perjudici de les sancions penals o administratives que corresponguin, la persona

infractora ha d'indemnitzar els danys i els perjudicis causats i ha de restablir, en la mesura que sigui possible, la situació física i biològica que s'hagi alterat del seu estat originari.

2. El restabliment del dany pot incloure la demolició d'allò que s'hagi construït incomplint els preceptes d'aquesta Llei.

3. Quan no sigui possible determinar el grau de participació de les persones que siguin responsables de la infracció, la responsabilitat serà solidària entre totes elles.

Article 61. Restabliment del dany a compte del responsable

Les administracions públiques, d'acord amb les seves respectives competències, poden restablir el dany i la realitat física i biològica afectada a càrrec de la persona responsable de la infracció, sens perjudici d'aplicar el principi de repercussió econòmica en l'expedient sancionador de totes les despeses esmerçades en el procés de reparació i restabliment.

Disposició derogatòria

Es deroga la Llei del 9 de novembre de 1983, de protecció del patrimoni cultural-natural d'Andorra, i qualsevol disposició de rang igual o inferior que s'oposi al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera

1. La Comissió de Coordinació i Desenvolupament de l'Estratègia de Biodiversitat d'Andorra s'ha de constituir en el termini màxim de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Els comuns han d'elaborar els plans de gestió forestal i el mapa d'usos de les seves pistes i camins en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. El Govern, en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar els reglaments d'aplicació que se'n derivin.

4. Els espais naturals protegits existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han d'aprovar, o si escau adaptar a aquesta Llei, els instruments normatius de planificació en el termini d'un any a partir del moment en què entri en vigor.

Disposició final segona

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 de maig del 2018, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda del M. I. Sr. Pere López Agràs, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns**. El nou termini finalitza el dia 6 de juny del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 de maig del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 de maig del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 de maig del 2018, sota el títol **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei qualificada, i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 18 de juny del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 de maig del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública

Exposició de motius

El 30 d'octubre del 2014, el Consell General va aprovar la Llei 23/2014 qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública. L'objectiu d'aquesta Llei era transformar el règim de previsió de la jubilació dels empleats públics, basat fins aleshores en un sistema de prestació definida en què el Govern carregava íntegrament amb la prestació de jubilació obligatòria i de jubilació voluntària, llevat d'algun col·lectiu del Cos de Policia, que hi havia efectuat aportacions, en un sistema d'aportació definida en què tant el treballador públic com l'Administració efectuen aportacions a un pla de pensions. En la Llei es preveien també una sèrie de prestacions que van a càrrec exclusiu del Govern.

D'aquesta manera s'aconseguia mantenir de forma sostenible el sistema tradicional de previsió de jubilació dels treballadors públics, i ara, naturalment, també és un objectiu de motivació i fidelització per a la consolidació d'un cos eficient de servidors públics.

Durant el temps transcorregut des que es va aprovar la Llei 23/2014, s'ha pogut avaluar racionalment el funcionament del nou sistema. Es constata que, malgrat que la transició al sistema d'aportació definida ha estat del tot satisfactòria i que la majoria dels empleats públics s'hi han adherit, cal fer algunes modificacions per esmenar alguns aspectes de la Llei que han resultat imprecisos o poc satisfactoris, per tal de facilitar la gestió i el funcionament del Pla de pensions i també de les prestacions que van a càrrec exclusiu del Govern.

El personal adscrit al Consell Superior de la Justícia, els batlles, els magistrats i els fiscals gaudien, en el moment que es va aprovar la Llei 23/2014, del règim general de jubilació de la funció pública en matèria de jubilació, sense perjudici de les especificitats previstes en la normativa especial dels col·lectius de batlles, magistrats i fiscals, degudes principalment al fet que l'edat de jubilació prevista és superior als 65 anys. Tot i la seva condició de partícips del Pla de pensions de la funció pública des de la data d'entrada en vigor de la Llei, calia introduir en la Llei previsions expressives en relació amb aquests col·lectius, principalment per tal de reconèixer el Consell Superior de la Justícia com a entitat contractant amb motiu de les modificacions en matèria de gestió pressupostària atribuïdes al dit

organisme durant el període de *vacatio legis*, introduir la previsió de representació dins de la Comissió de Seguiment i regular expressament l'impacte de l'esmentada previsió de finalització de l'etapa laboral activa amb posterioritat als 65 anys.

Atès que els empleats públics han de superar un període de prova per consolidar la plaça, s'ha especificat en la Llei que només assoliran la condició de partícips del Pla quan hagin estat nomenats definitivament, i es preveu també que llavors podran efectuar una aportació corresponent al període de prova, que tindrà la consideració de periòdica, amb aportació, per tant, també del Govern.

S'ha fet una definició del concepte de treballador en actiu als efectes de la Llei 23/2014, que consisteix en la concurrència de la condició de partípic i de la vigència d'una relació ocupacional amb l'Administració, però sense exigència de concurrència de servei actiu, atès que s'havien constatat dificultats d'interpretació d'acord amb altres normes de la funció pública.

En la prestació regulada en la disposició transitòria tercera s'ha efectuat una modificació del règim aplicable a comptar dels 65 anys del partípic limitant la reducció de la prestació que fins llavors es cobra a la pensió de jubilació rebuda per la CASS. Atès que aquesta nova previsió és més beneficiosa per als partícips afectats per la disposició transitòria tercera en relació amb la versió anterior, s'ha previst que se'n puguin beneficiar amb caràcter retroactiu des de l'entrada en vigor de la Llei 23/2014, amb una aportació complementària dels partícips i del Govern al Pla.

L'article 1 modifica l'article 2 de la Llei, que estableix el règim de l'àmbit d'aplicació, per concretar que la Llei s'aplica només als treballadors públics que hagin superat el període de prova. Així mateix, determina que la Llei s'aplica també als grups d'assimilats que s'hi incorporin, sempre mitjançant llei, segons la nova redacció de la disposició addicional quarta. S'afegeix també un nou paràgraf a l'article 2 relatiu al personal adscrit al Consell Superior de la Justícia i als batlles, als magistrats i als fiscals, que també són partícips del Pla, atès que ja tenien reconegut el règim general de jubilació de la funció pública.

En l'article 2 es modifica l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei, que estableix el concepte de partípic, per precisar, en coherència amb la nova redacció de l'article 2, que no es consideren partícips els empleats quan es troben en període de prova.

En l'article 3 es modifiquen els apartats 1, 2 i 4 de l'article 6 de la Llei, que estableix el concepte i el règim del partípic en suspens. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 1 per especificar que no es

consideren partícips en suspens els partícips que passen a l'Administració promotora o al Consell Superior de la Justícia a través d'una excedència amb reserva de plaça, i que durant l'excedència les aportacions d'aquests partícips es calculen segons la retribució percebuda en el lloc de destí. En l'apartat 2 s'hi afegeix que, en situació de partícips en suspens, també les entitats encarregades d'efectuar les aportacions periòdiques altres que l'Administració promotora deixen de fer aportacions periòdiques. En l'apartat 4 es defineix que els partícips en situació d'excedència diferent de l'establerta a l'apartat 1 hi poden fer aportacions, que es consideren extraordinàries.

En l'article 4 es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 7 de la Llei. En l'apartat 3 es determina que als efectes de la Llei l'edat de jubilació del personal del Consell Superior de la Justícia, dels batlles, magistrats, fiscals i dels assimilats són els 65 anys. En l'apartat 4 s'especifica que l'arribada de l'edat de jubilació per als treballadors públics comporta també el cessament de l'activitat professional, llevat dels batlles, magistrats i fiscals i els assimilats, que poden continuar treballant més enllà dels 65 anys, malgrat que als efectes de la Llei a la dita edat passen a tenir la condició de beneficiaris del Pla.

L'article 5 modifica l'article 9 de la Llei, que estableix el règim de les aportacions al Pla. En l'article s'especifica que l'obligació del pagament de les aportacions periòdiques és de l'entitat promotora i de les entitats contractants. S'ha afegit un paràgraf a l'apartat 2.a, que determina que l'aportació corresponent al període de prova, en cas de consolidar la plaça, tindrà la consideració de periòdica, i estableix el règim i els terminis perquè els partícips puguin adherir-s'hi i efectuar el pagament.

L'article 6 modifica l'apartat 2.b de l'article 10 de la Llei i afegeix també l'antiguitat com a assimilat per a les penalitzacions del rescat.

En l'article 7 es modifica l'article 11 de la Llei per precisar que la contingència coberta és la jubilació obligatòria en els termes previstos en la Llei 23/2014.

En l'article 8 es modifica l'apartat 1 de l'article 15 de la Llei per especificar que un dels tres representants de la Comissió de Seguiment del Cos General ha d'estar adscrit a l'Administració de Justícia o formar part del col·lectiu de batlles, magistrats i fiscals o del personal adscrit al Consell Superior de la Justícia.

En l'article 9 es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional primera de la Llei per adaptar el règim de la prestació al personal adscrit al Consell Superior de la Justícia, als batlles, magistrats i fiscals, i s'hi afegeix un nou apartat 5 que defineix el concepte de treballador en actiu als efectes de la Llei 23/2014.

En els articles 10 i 11 es modifiquen la disposició addicional segona i la disposició addicional tercera de la Llei per adaptar el règim de les prestacions en cas de mort i d'invalidesa del partípic al personal adscrit al Consell Superior de la Justícia i als batlles, magistrats i fiscals.

Per mitjà de l'article 12 es modifica la disposició addicional quarta de la Llei amb l'objectiu de modificar el règim d'incorporació al Pla de nous col·lectius d'assimilats, que d'ara endavant es farà mitjançant llei.

L'article 13 té per objecte modificar l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei a l'efecte d'aclarir la redacció anterior.

En l'article 14 es modifica l'apartat 5 de la disposició transitòria tercera de la Llei per limitar la reducció de la prestació a comptar dels 65 anys d'edat del partípic a l'import de la prestació de jubilació a càrrec de la Caixa Andorrana de Seguretat Social efectivament percebuda. S'hi afegeix un nou apartat 6 que permet als partícips afectats efectuar una aportació complementària pel període transcorregut entre l'entrada en vigor de la Llei 23/2014 i aquesta modificació, que tindrà la consideració d'aportació extraordinària, amb l'aportació també del Govern o de l'entitat assimilada, i s'estableix un termini de tres mesos perquè el partípic comuniqui a l'entitat gestora la voluntat d'adherir-s'hi i de vint-i-quatre mesos per executar el pagament fraccionat de l'aportació.

En l'article 15 s'introdueix la modificació de l'apartat 2 de l'article 68 de la Llei qualificada de la Justícia per tal d'adaptar aquesta regulació a les referències expressades per a batlles, magistrats i fiscals en la Llei.

I, finalment, les disposicions finals primera i segona habiliten el Govern perquè publiqui els textos consolidats corresponents i determinen la data de l'entrada en vigor de la Llei.

Article 1. Modificació de l'article 2

Es modifica l'article 2 de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, el qual queda redactat com segueix:

“L'àmbit d'aquesta Llei se circumscriu als funcionaris i als agents de l'Administració de caràcter indefinit que hagin superat el període de prova, en ambdós casos de l'Administració general, inclosos els adscrits a l'Administració de justícia, els cossos especials i les persones que hi resultin assimilades en la forma prevista en aquesta Llei.

El personal assalariat adscrit al Consell Superior de la Justícia i els batlles, magistrats i fiscals també tenen la consideració de partícips del Pla de pensions de la funció pública, amb les especificitats

contingudes en aquesta Llei. Atès que el salari que perceben una part d'aquests partícips prové del Consell Superior de la Justícia, correspon a aquesta institució, com a òrgan contractant, i al Govern, com a Administració promotora del Pla de pensions de la funció pública, implementar els mecanismes que es considerin necessaris i assegurar que s'executin correctament les disposicions d'aquesta Llei pel que fa als partícips esmentats.”

Article 2. Modificació de l'apartat 1 de l'article 5

Es modifica l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, que queda redactat com segueix:

“1. Concepte

Són les persones físiques en interès de les quals es crea el Pla de pensions de la funció pública, que hi estan adherides i que, per raó d'aquesta condició, efectuen les aportacions corresponents.

No es consideren partícips les persones compreses en l'article 2 anterior mentre estiguin en període de prova.”

Article 3. Modificació dels apartats 1, 2 i 4 de l'article 6

Es modifiquen els apartats 1, 2 i 4 de l'article 6 de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, que queden redactats com segueix:

“1. Es consideren partícips en suspens els partícips que cessen temporalment d'efectuar aportacions periòdiques com a conseqüència d'una interrupció del cobrament del salari per qualsevol causa, excepte que aquesta interrupció doni lloc a la percepció d'una prestació d'incapacitat temporal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

No es consideren partícips en suspens els funcionaris, els agents de l'Administració de caràcter indefinit, el personal adscrit al Consell Superior de la Justícia, els batlles, magistrats i fiscals i els assimilats que passin a desenvolupar un càrrec al Govern o al Consell Superior de la Justícia a través d'una excedència amb reserva de plaça legal o pactada. Durant l'excedència, les aportacions es calculen segons la retribució percebuda en el lloc de destí.

2. Mentre els partícips romanen en situació de suspens, l'Administració promotora o l'entitat encarregada d'efectuar les aportacions també deixa d'efectuar aportacions periòdiques.

4. Els partícips en suspens en situació d'excedència altra que la indicada en l'apartat 1 anterior, o de permís no retribuït, poden efectuar aportacions al Pla de pensions de la funció pública. En qualsevol cas, i amb independència de la periodicitat amb què

s'efectuïn, aquestes aportacions tenen la consideració d'extraordinàries.”

Article 4. Modificació dels apartats 3 i 4 de l'article 7

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 7 de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, que queden redactats com segueix:

“3. Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'estableixen com a edats de jubilació obligatòria dels partícips les següents:

a) Per als funcionaris del Cos General, els agents de l'Administració de caràcter indefinit, el personal adscrit al Consell Superior de la Justícia, els batlles, magistrats i fiscals, el Cos Especial d'Ensenyament i els assimilats, 65 anys.

b) Per als cossos especials de Duana, Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament, Penitenciària, Policia i Cos de Banders, 60 anys.

4. La jubilació obligatòria comporta per a tots els partícips, excepte per als batlles, magistrats i fiscals, i els assimilats, la finalització de la situació de treballador en actiu del partípic, que ha de cessar per tant en l'exercici de l'activitat professional que li ha permès tenir la condició de partípic.

Els batlles, els magistrats, els fiscals i els assimilats podran continuar en actiu a partir dels 65 anys, d'acord amb el que està previst en la normativa específica que regula la seva activitat. Sense perjudici d'això i als efectes d'aquesta Llei, a partir dels 65 anys d'edat aquests col·lectius passaran a la condició de beneficiaris del Pla de pensions de la funció pública en els termes previstos en aquesta Llei.”

Article 5. Modificació de l'article 9

Es modifica l'article 9 de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, el qual queda redactat com segueix:

“1. Les aportacions al Pla de pensions de la funció pública són les contribucions dineràries al dit Pla de pensions fetes per l'Administració promotora i les altres entitats contractants de partícips, i pels mateixos partícips. Les aportacions dels partícips són voluntàries i irrevocables i les aportacions de l'Administració promotora i de les altres entitats contractants de partícips són obligatòries i també irrevocables, tot en els termes establerts en aquesta Llei. La restitució de les aportacions no pot produir-se en cap altre cas que no estigui previst en aquesta Llei.

2. Les aportacions poden ésser de dos tipus: periòdiques i extraordinàries. Els dos tipus d'aportacions són compatibles entre si.

a) Aportacions periòdiques: són les que s'efectuen amb periodicitat mensual.

L'import ordinari a aportar, tant per l'Administració promotora i altres entitats contractants de partícips com per cada partípcip, és igual al 3% dels conceptes salarials que configuren la nòmina a l'efecte de declaració a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, a aplicar sobre el salari brut de cada partípcip corresponent al mateix període en què s'efectua l'aportació. L'aportació del partípcip es materialitza mitjançant la deducció, per part de l'Administració promotora o altra entitat contractant de partícips, de l'import corresponent del seu salari brut.

Durant els períodes en què el partípcip estigui en situació d'incapacitat temporal per treballar, la base de les aportacions és la prestació efectivament percebuda pel partípcip per aquest concepte a càrrec de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. L'Administració promotora o altra entitat contractant de partícips materialitza l'aportació a càrrec seu una vegada el partípcip hagi fet efectiva la seva aportació.

El partípcip pot optar per efectuar aportacions d'un import diferent del percentatge ordinari indicat en el primer paràgraf de l'apartat 2.a. Si el percentatge és inferior, l'Administració promotora o altra entitat contractant de partícips només està obligada a aportar el mateix percentatge aportat pel partípcip. I si el percentatge és superior, l'entitat contractant continua aportant, en tot cas, com a màxim, el percentatge ordinari.

El partípcip adscrit a un cos especial que percep la prestació a càrrec del Govern definida en la disposició addicional sisena pot continuar fent aportacions periòdiques i extraordinàries en les mateixes condicions que els partícips que es troben en actiu. La base sobre la qual s'aplica el percentatge a aportar per l'Administració promotora en cas d'aportacions periòdiques és l'import total de la prestació esmentada.

També tindrà la consideració d'aportació periòdica la que efectui el partípcip que adquireixi aquesta condició després d'un període de prova, corresponent a un import màxim del 3% del salari brut efectivament percebut durant el dit període de prova. El partípcip que vulgui efectuar aquesta aportació haurà de comunicar a l'entitat gestora la seva voluntat d'efectuar-la dins dels tres mesos següents a l'adquisició de la condició de partípcip i en podrà fraccionar el pagament durant el termini màxim d'un any.

b) Aportacions extraordinàries: cada partípcip, en tot moment i cumulativament al règim d'aportacions periòdiques, pot fer aportacions extraordinàries per l'import que determini.

La materialització per part del partípcip d'aportacions extraordinàries no comporta cap obligació per part de l'Administració promotora ni d'altres entitats contractants de partícips d'efectuar aportacions més enllà de les previstes en l'apartat 2.a anterior.

El partípcip que percep una prestació en concepte de jubilació voluntària a càrrec de l'Administració promotora i el partípcip comprès en alguna de les situacions previstes en la lletra c de l'apartat 3 de l'article 5, sempre que no hagi manifestat la seva voluntat de ser baixa del Pla, podran continuar fent aportacions fins a l'edat de 65 anys, que en qualsevol cas tindran la consideració d'extraordinàries, amb independència de la periodicitat amb què es facin. En aquest supòsit l'Administració promotora o altra entitat contractant de partícips no efectuen cap mena d'aportació.

3. El pagament de les aportacions extraordinàries l'efectua el partípcip directament a través de l'entitat gestora.

4. La devolució de quanties aportades per error s'efectua per l'import aportat en excés, acreix el patrimoni del fons de pensions la rendibilitat imputable a l'excés quan sigui positiva i va a càrrec de qui ha fet l'aportació indeguda la rendibilitat de l'excés quan sigui negativa."

Article 6. Modificació de l'apartat 2.b de l'article 10

Es modifica l'apartat 2.b de l'article 10 de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, el qual queda redactat com segueix:

"b) El rescate d'un import superior a l'indicat en l'apartat 2.a anterior comportarà l'aplicació de les penalitzacions següents:

- Entre 1 i 10 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 100%.

- 11 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 90%.

- 12 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 80%.

- 13 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 70%.

- 14 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a

treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 60%.

- 15 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 50%.

- 16 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 40%.

- 17 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 30%.

- 18 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 20%.

- 19 anys d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 10%.

- 20 anys o més d'antiguitat com a funcionari, com a agent de l'Administració de caràcter indefinit o com a treballador assalariat d'altres entitats contractants de partícips: 0%.

El percentatge de penalització s'aplica només sobre la suma rescatada globalment, en una o diverses ocasions, que excedeixi l'import total indicat en l'apartat *a* anterior.”

Article 7. Modificació de l'apartat 1 de l'article 11

Es modifica l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, el qual queda redactat com segueix:

“1. La contingència coberta pel Pla de pensions de la funció pública és la jubilació obligatòria en els termes previstos en aquesta Llei.”

Article 8. Modificació de l'apartat 1 de l'article 15

Es modifica l'apartat 1 de l'article 15 de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, el qual queda redactat com segueix:

“1. Composició

La Comissió de Seguiment del Pla de pensions està composta per dotze membres, vuit dels quals són representants dels partícips i quatre, de l'Administració promotora.

La Comissió està integrada per un president, un vicepresident, un secretari i nou vocals.

Els càrrecs de la Comissió de Seguiment del Pla de pensions no són retribuïts. Els representants de l'Administració promotora a la Comissió de Seguiment del Pla de pensions són designats pel Govern, i és obligatori que un d'ells sigui el secretari d'Estat de Funció Pública o, si no és possible, un càrrec amb funcions equivalents, i que un altre sigui membre de la Intervenció General.

Els membres de la Comissió que representen els partícips són designats lliurement entre el personal amb la condició de partícip adscrit als diferents col·lectius en els quals es troben integrats els partícips i en el nombre següent: tres representants del Cos General, un dels quals ha d'estar adscrit a l'Administració de justícia o pertànyer al col·lectiu de batlles, magistrats i fiscals o personal adscrit al Consell Superior de la Justícia; un representant del Cos Especial d'Ensenyament; tres representants escollits entre la resta de cossos especials i un representant escollit entre els partícips que formin part del col·lectiu assimilat expressament mencionat en l'article 2, conforme a l'apartat 2 de l'article 5 i la disposició addicional quarta.

Cal designar dos substituïts de cada representant per als casos d'absència o impossibilitat del membre titular.

El nomenament, la substitució, la remoció i la renovació dels membres representants dels partícips són promoguts pels col·lectius als quals representa cada membre. Aquests membres els designen els partícips adscrits a cada col·lectiu. Tots els aspectes relacionats amb aquest procés de nomenament, substitució, remoció i renovació s'han d'establir reglamentàriament.

Un membre de la Intervenció General exerceix la funció de president de la Comissió. La resta de càrrecs són elegits entre els membres restants de la Comissió.”

Article 9. Modificació de la disposició addicional primera

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional primera de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, i es crea un nou apartat 5, el qual queda redactat com segueix:

“1. Els funcionaris i agents de l'Administració general de caràcter indefinit, el personal adscrit al Consell Superior de la Justícia, els batlles, els magistrats i els fiscals, que en la data d'entrada en vigor de la Llei tenen la condició de partícips del Pla de pensions de la funció pública, que mantenen aquesta condició de partícips en el moment de la seva jubilació obligatòria i, en aquella data, estiguin en actiu i puguin acreditar un mínim de quinze anys

d'antiguitat com a treballadors públics en un o diversos règims entre els indicats al principi d'aquest mateix paràgraf, tenen dret a percebre del Govern o del Consell Superior de la Justícia, depenent de la institució de la qual percebin el salari en el moment de la jubilació, a partir de la seva jubilació obligatòria, una prestació de jubilació en forma de renda vitalícia pura sense dret a reversió.

Els batlles, magistrats, fiscals i assimilats que continuïn en actiu a partir dels 65 anys en la mateixa condició professional que els ha permès tenir la condició de partícips, tenen dret a percebre la mateixa prestació a partir del moment que finalitzin la seva etapa laboral activa en la condició professional esmentada. Els requisits indicats en el paràgraf precedent que han d'acreditar els altres partícips en la data de jubilació obligatòria, aquests col·lectius els hauran d'acreditar en la data de finalització de la seva etapa laboral activa.

Aquesta prestació es calcula sobre la base d'una previsió teòrica en la data d'entrada en vigor de la Llei. El seu import és el més elevat entre el 60% del salari mensual teòric brut de cada partípic en arribar a l'edat de 65 anys i el 60% del salari mensual mitjà brut percebut efectivament durant els quinze anys immediatament anteriors a la data de jubilació obligatòria, amb la deducció en qualsevol cas dels imports següents:

a) Import de la pensió teòrica de jubilació del Pla de pensions de la funció pública, amb la modalitat de renda vitalícia pura, sense dret a reversió, estimada a l'edat de 65 anys i calculada en els termes previstos en aquesta Llei, prenent com a base unes aportacions teòriques del 3%, tant per part del Govern o, si escau, del Consell Superior de la Justícia com per part del partípic, calculades sobre els conceptes salarials de base retributiva, complement de lloc, complement de millora, complement d'antiguitat, complement personal d'antiguitat i complement d'absorció per a tots els cossos. A més, als cossos especials, sobre el complement específic i el complement de funcions permanents, i pel que fa als membres del Cos Penitenciari afectats per la disposició transitòria primera de la Llei 3/2007, del Cos Penitenciari, també se'ls ha de computar la retribució consolidable establerta en la disposició addicional segona de la dita Llei, i als membres del Cos de Policia afectats per la disposició transitòria quarta de la Llei 8/2004, qualificada del Cos de Policia, també se'ls ha de computar la paga extraordinària de la dotzena paga del salari a partir dels 22 anys de servei. Els criteris i el procediment de càlcul d'aquesta pensió teòrica figuren en l'annex.

Si l'import a partir del qual es calcula la prestació objecte d'aquesta disposició addicional és el 60% del

salari mensual mitjà brut percebut efectivament durant els quinze anys immediatament anteriors a la data de jubilació obligatòria, per calcular l'import de la pensió teòrica de jubilació del Pla de pensions de la funció pública, amb la modalitat de renda vitalícia pura, sense dret a reversió: l'estimació per al càlcul de les aportacions des de l'entrada en vigor de la Llei i fins al quinzè any immediatament anterior a la data de jubilació obligatòria del partípic, es farà sobre els conceptes salarials indicats en el primer paràgraf d'aquest apartat a en la data d'entrada en vigor de la Llei projectats fins a la data indicada d'aquesta estimació, projecció que seguirà la metodologia prevista en l'annex; i per al càlcul de les aportacions ulteriors fins als 65 anys del partípic es tindran en compte els mateixos conceptes salarials i, si escau, l'import de la prestació prevista en la disposició addicional sisena, percebuts efectivament. En ambdós casos el percentatge considerat a l'efecte de calcular les aportacions és del 3%, tant per part del Govern o, si escau, el Consell Superior de la Justícia com per part del partípic.

Per al càlcul dels drets consolidats individuals de cada beneficiari es considerarà que aquests drets tenen un rendiment anual del 3,5%.

b) Import de la pensió teòrica a percebre de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, calculada d'acord amb els punts adquirits en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei i els punts que teòricament pugui adquirir cada partípic fins a l'edat de 65 anys, sobre la base del salari brut projectat indicat en aquesta disposició addicional. Els criteris i el procediment de càlcul d'aquesta pensió teòrica figuren en l'annex.

Si l'import a partir del qual es calcula la prestació objecte d'aquesta disposició addicional és el 60% del salari mensual mitjà brut percebut efectivament durant els quinze anys immediatament anteriors a la data de jubilació obligatòria, per al càlcul de l'import de la pensió teòrica a percebre de la Caixa Andorrana de Seguretat Social: l'estimació dels punts adquirits des de l'entrada en vigor de la Llei fins al quinzè any immediatament anterior a la data de jubilació obligatòria del partípic es fa sobre el salari brut i comprèn els conceptes salarials cotitzats a la Caixa Andorrana de Seguretat Social en la data d'entrada en vigor de la Llei projectats fins a la data indicada d'aquesta estimació, projecció que seguirà la metodologia prevista en l'annex; i per al càlcul dels punts corresponents als períodes ulteriors i fins als 65 anys del partípic es tindran en compte els salaris bruts, que comprendran els conceptes salarials cotitzats a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i, si escau, l'import de la prestació prevista en la disposició addicional sisena, percebuts efectivament. En tot cas, el preu del punt de la Caixa Andorrana

de Seguretat Social a considerar per al càlcul serà el resultat d'aplicar els criteris continguts en l'annex.

Per al càlcul del salari mensual teòric brut a l'edat de 65 anys de cada partícip es prendrà com a base el salari brut percebut pel partícip en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, comprnent els conceptes salarials cotitzats a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, projectat fins a la data que s'arribi als 65 anys. Si a la data de càlcul esmentada el partícip no percep efectivament un salari o no el percep íntegrament, la base de càlcul serà el salari brut que li correspondria percebre en aquesta mateixa data. Els criteris i el procediment de càlcul d'aquest salari teòric figuren en l'annex.

El càlcul del salari mensual mitjà brut resulta del sumatori dels salaris bruts efectivament percebuts pel partícip durant els quinze anys immediatament anteriors a la data de jubilació obligatòria cotitzats a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, dividit pel nombre de mensualitats compreses en el mateix període de còmput, exclosos els períodes d'incapacitat laboral transitòria i les excedències. La paga extraordinària del mes de desembre serà considerada, només per efectuar aquest càlcul, com una mensualitat independent.”

“5. Als efectes d'aquesta Llei tenen la consideració de treballadors en actiu els empleats públics que són partícips i que mantenen vigent una relació ocupacional estatutària o laboral amb el Govern o, si escau, amb el Consell Superior de la Justícia. No s'exigeix que l'empleat públic estigui també en situació de servei actiu.”

Article 10. Modificació de la disposició addicional segona

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, la qual queda redactada com segueix:

“En cas de mort d'un funcionari, d'un agent de l'Administració general de caràcter indefinit o d'un membre que formi part del personal adscrit al Consell Superior de la Justícia, en actiu a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i abans de la data de la seva jubilació obligatòria determinada per aquesta llei, sempre que tingui la condició de partícip o de partícip en suspens del Pla de pensions de la funció pública i que es trobi també en actiu en la data de la seva defunció, els seus drethavents per causa de mort perceben una prestació a càrrec del Govern o del Consell Superior de la Justícia, depenent de la institució de la qual percebi el salari, en forma de capital cert d'un import igual a un any del salari del seu causant en la data de la seva defunció, que compregui els conceptes salarials declarats a la

Caixa Andorrana de Seguretat Social, incrementat en un 25% per cada fill. La prestació màxima a percebre per aquest concepte serà de dos anys de salari, calculats en la forma indicada.

També tenen dret a percebre la prestació indicada en el paràgraf precedent els drethavents per causa de mort de batlles, magistrats i fiscals, la defunció dels quals es produeixi estant en actiu a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i abans de la data de finalització de la seva etapa laboral activa com a tals, sempre que tinguin la condició de partícips, de partícips en suspens o de beneficiaris del Pla de pensions de la funció pública i que es trobin també en actiu en la data de la seva defunció.

Tenen la consideració de drethavents per causa de mort, als efectes del que està previst en els dos paràgrafs precedents, les persones designades com a tals pel treballador per mitjà del formulari facilitat per l'entitat gestora; i, a falta d'aquesta designació expressa, les persones que tinguin aquesta condició d'acord amb les disposicions successòries que siguin aplicables.

Aquesta prestació és compatible amb la que els correspongui percebre als beneficiaris de l'assegurat difunt d'acord amb l'assegurança col·lectiva per accident contractada pel Govern o per l'entitat contractant, amb cobertura de les contingències de mort i invalidesa dels seus treballadors.”

Article 11. Modificació de la disposició addicional tercera

Es modifica la disposició addicional tercera de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, la qual queda redactada com segueix:

“En cas de declaració d'una invalidesa, en els termes previstos en l'apartat 3 de l'article 11, d'un funcionari, d'un agent de l'Administració general de caràcter indefinit, d'un membre que formi part del personal adscrit al Consell Superior de la Justícia, d'un batlle, d'un magistrat o d'un fiscal, en actiu a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i sempre que tingui la condició de partícip o de partícip en suspens del Pla de pensions de la funció pública i que es trobi també en actiu en la data de declaració de la invalidesa, aquest gaudirà d'una prestació a càrrec del Govern o del Consell Superior de la Justícia, depenent de la institució en la qual es jubili obligatòriament, en forma de capital cert d'un import igual a dos anys del salari en la data de declaració de la situació d'invalidesa, que compregui tots els conceptes salarials declarats a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Aquesta prestació és compatible amb la que li correspongui percebre al mateix assegurat d'acord

amb l'assegurança col·lectiva per accident contractada pel Govern o per l'entitat contractant, amb cobertura de les contingències de mort i invalidesa dels seus treballadors.”

Article 12. Modificació de la disposició addicional quarta

Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, la qual queda redactada com segueix:

“Són considerats partícips del Pla de pensions de la funció pública, i assimilats a tots els efectes en aquesta matèria als agents de l'Administració general de caràcter indefinit, els treballadors amb contracte de durada indefinida: de la Universitat d'Andorra, de l'Institut d'Estudis Andorrans, de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya d'Andorra, de les escoles confessionals (Col·legi Sant Ermengol, Col·legi Anna Maria Janer, Col·legi Sagrada Família), de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, i els docents contractats per l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra que imparteixen classes de religió. Tots aquests col·lectius queden adherits al Pla de pensions d'acord amb l'apartat 2 de l'article 5.

Mitjançant llei ordinària es podran afegir nous col·lectius d'assimilats al Pla de pensions de la funció pública.

Atès que els partícips d'aquests col·lectius d'assimilats no estan vinculats professionalment de forma directa amb el Govern, l'obligació de retenció sobre el seu salari brut prevista en l'apartat 2 de l'article 4 l'ha d'efectuar la mateixa entitat a la qual correspon el seu pagament, que també ha d'efectuar les aportacions al Pla de pensions de la funció pública a càrrec d'aquests partícips assalariats seus i també les aportacions que siguin a càrrec de cada entitat contractant atribuïbles als mateixos partícips.”

Article 13. Modificació de la disposició transitòria segona

Es modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, que queda redactat com segueix:

“1. Els funcionaris que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es trobin en actiu i tinguin els drets oberts per poder accedir a la percepció d'una prestació de jubilació voluntària d'acord amb la normativa anterior, a partir de l'entrada en vigor de la Llei continuaran tenint dret a sol·licitar-la en qualsevol moment fins a arribar a l'edat de jubilació obligatòria

i a percebre l'esmentada prestació a càrrec del Govern.

L'import d'aquesta prestació és calculat d'acord amb la mateixa normativa anterior, prenent com a base de càlcul el salari mensual brut percebut per cada funcionari en el moment d'iniciar-se el període de jubilació voluntària, sobre els conceptes salarials de base retributiva, complement de lloc, complement de millora, complement d'antiguitat, complement personal d'antiguitat i complement d'absorció per a tots els cossos, i per als cossos especials, sempre que efectivament s'hagin percebut, a més, sobre el complement específic i el complement de funcions permanents. Per als membres del Cos Penitenciari afectats per la disposició transitòria primera de la Llei 3/2007 del Cos Penitenciari també s'imputarà a la base de càlcul la retribució consolidable establerta en la disposició addicional segona de la mateixa Llei, i per als membres del Cos de Policia afectats per la disposició transitòria quarta de la Llei 8/2004 qualificada del Cos de Policia també s'imputarà a la base de càlcul la paga extraordinària de la dotzena paga del sou a partir dels 22 anys de servei. Sobre aquesta base s'aplica el percentatge que correspongui segons la normativa anterior a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, percentatge que la normativa anterior establia segons l'edat del beneficiari o dels anys de servei prestats.”

Article 14. Modificació de la disposició transitòria tercera

Es modifica l'apartat 5 i es crea un nou apartat 6 en la disposició transitòria tercera de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, els quals queden redactats com segueix:

“5. Els funcionaris compresos en el supòsit previst en l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria, arribada l'edat de 65 anys, continuen percebent la prestació esmentada, si bé amb prèvia deducció en tots els casos de l'import de la prestació de jubilació a càrrec de la Caixa Andorrana de Seguretat Social efectivament percebuda pel funcionari. Si els funcionaris tenen dret a percebre prestacions d'acord amb el Pla de pensions de la funció pública, la percepció d'aquestes prestacions no comporta cap reducció de la prestació a càrrec del Govern.

6. Els funcionaris compresos en el supòsit previst en l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria poden fer una aportació complementària al pla d'un import màxim resultant de deduir el 3% del sumatori del salari brut efectivament percebut per cada funcionari, durant el període comprès entre el dia 1 de juny del 2015 i el darrer dia del mes d'entrada en vigor de la modificació d'aquesta llei, el sumatori de les aportacions periòdiques al pla efectivament

efectuades pel mateix funcionari durant el mateix període. El Govern efectua coetàniament una aportació pel mateix import complementari aportat pel partícip que s'imputa a aquest.

Els funcionaris que es trobin en situació de jubilació voluntària a l'empara de la present disposició transitòria tercera i que no hagin arribat als 65 anys d'edat, també poden fer una aportació complementària al pla d'un import màxim resultant de deduir el 3% del sumatori del salari brut efectivament percebut per cada funcionari durant el període comprès entre el dia 1 de juny del 2015 i el dia immediat anterior a la data d'inici de la situació de jubilació voluntària, el sumatori de les aportacions periòdiques al pla efectivament realitzades pel mateix funcionari durant el mateix període. El Govern efectua coetàniament una aportació pel mateix import complementari aportat pel partícip que s'imputa a aquest.

El funcionari que vulgui exercir el seu dret a efectuar l'aportació complementària indicada en els dos paràgrafs precedents ho ha de comunicar expressament i per escrit a l'Administració promotora dins dels tres mesos immediats següents a l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

La materialització d'aquesta aportació complementària s'efectua de forma fraccionada en els vint-i-quatre mesos immediats següents al primer dia del mes immediat següent en què finalitzi el termini de tres mesos referit en el paràgraf precedent. Aquesta aportació per part del partícip es materialitza mitjançant deducció, per part de l'Administració promotora, de l'import corresponent del seu salari brut o, en el cas dels jubilats anticipadament, de la prestació bruta de jubilació voluntària.”

Article 15. S'afegeix a la Llei la disposició final tercera bis

S'afegeix a la Llei la disposició final tercera bis amb la redacció que segueix:

“Disposició final tercera bis

Es modifica l'apartat 2 de l'article 68 de la Llei qualificada de la Justícia, que passa a tenir la redacció següent:

2. La jubilació per edat opera d'ofici quan els batlles i els magistrats arriben a setanta anys. Això no obstant, si en complir aquesta edat el batlle o el magistrat encara no ha finalitzat el mandat, el Consell Superior de la Justícia pot acordar, si ho sol·licita el batlle o el magistrat, que continuï en el càrrec fins al final del mandat, i com a màxim fins que arribi a l'edat de setanta-cinc anys.”

Disposició final primera

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text refós de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del Pla de pensions de la funció pública, i de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, que inclogui les modificacions introduïdes en aquesta Llei.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 de maig del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 de maig del 2018, sota el títol **Modificació de l'annex de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, signat a Brussel·les el 30 de juny del 2011** i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General, ha acordat d'acord amb l'article 64.2 de la Constitució i 90 del Reglament del Consell General, ordenar la seva publicació al *Butlletí del Consell General*.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 de maig del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Modificació de l'annex de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, signat a Brussel·les el 30 de juny del 2011

Vist l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, signat a Brussel·les el 30 de juny del 2011, i en particular l'apartat 4 de l'article 8;

Vist que l'article 8 de l'Acord monetari estableix que la Comissió Europea modifica l'annex un cop l'any, o més sovint si ho jutja necessari, a fi de tenir en compte els nous actes jurídics i normes de la UE pertinents i les modificacions aportades als textos existents en els àmbits dels bitllets i les monedes d'euros; la legislació en matèria bancària i financera, la prevenció del blanqueig de capital, la prevenció del frau i de la falsificació de mitjans de pagament en

efectiu i diferents de l'efectiu, les normes relatives a les medalles i fitxes, i les obligacions de notificació de dades estadístiques;

Tenint en compte igualment que determinats actes jurídics i normes de la Unió Europea han deixat de ser aplicables i han de ser eliminats de l'annex;

Atès que el Comitè Mixt, establert a l'article 11 de l'Acord monetari, decideix llavors els terminis apropiats i raonables per a l'aplicació per part del Principat d'Andorra dels nous actes jurídics i normes afegits a l'annex;

Atès que el Comitè Mixt es va reunir el 6 d'octubre del 2017 per decidir el calendari d'implementació dels nous actes i normes proposats per la Comissió Europea;

Atès que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats del 19 de desembre de 1996, el Govern, en la sessió del 16 de maig del 2018, va acordar aprovar la modificació de l'annex de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea;

Atès que, d'acord amb l'apartat 2 del mateix article 25, el Govern ho ha comunicat als coprínceps i al Consell General;

Es publica la modificació de l'annex de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea segons es reproduïx a continuació:

“ANNEX (segons la modificació adoptada el 2017)

	Actes jurídics que cal aplicar	Termini per a l'aplicació
Prevenió del blanqueig de capital		
1	Decisió marc 2005/212/JAI del Consell, del 24 de febrer del 2005, relativa al comís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes, DO L 68 del 15.3.2005, p. 49.	31 de març del 2015 (1)
2	Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre del 2005, relativa a la prevenió de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i per al finançament del terrorisme, DO L 309 del 25.11.2005, p. 15.	30 de setembre del 2013
	Modificada pels textos següents:	
3	Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 13 de novembre del 2007, sobre els serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE, i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE, DO L 319 del 5.12.2007, p. 1.	

4	Directiva 2008/20/CE del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de març del 2008, per la qual es modifica la Directiva 2005/60/CE, relativa a la prevenió de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i per al finançament del terrorisme, pel que fa a les competències d'execució atribuïdes a la Comissió, DO L 76 del 19.3.2008, p. 46.
5	Directiva 2009/110/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 16 de setembre del 2009, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com sobre la supervisió prudencial d'aquestes entitats, per la qual es modifiquen les directives 2005/60/CE i 2006/48/CE i es deroga la Directiva 2000/46/CE, DO L 267 del 10.10.2009, p. 7.
6	Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació amb les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats), DO L 331 del 15.12.2010, p. 120.
	Completada pels textos següents:
7	Decisió 2000/642/JAI del Consell, del 17 d'octubre del 2000, relativa a les disposicions de cooperació entre les unitats d'informació financera dels estats membres per a l'intercanvi d'informació, DO L 271 del 24.10.2000, p. 4.
8	Decisió marc 2001/500/JAI del Consell, del 26 de juny del 2001, relativa al blanqueig de capital, la identificació, el seguiment, l'embarcament, la confiscació i el comís dels instruments i dels productes del delictes, DO L 182 del 5.7.2001, p. 1.
9	Reglament (CE) núm. 1889/2005 del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relatiu als controls de l'entrada o la sortida de diner en efectiu de la Comunitat, DO L 309 del 25.11.2005, p. 9.
10	Directiva 2006/70/CE de la Comissió, de l'1 d'agost del 2006, per la qual s'estableixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a la definició de persones de l'àmbit polític i dels criteris tècnics aplicables en els procediments simplificats de diligència deguda en relació amb el client, així com pel que fa a l'exempció per motiu d'activitat financera ocasional o molt limitada, DO L 214 del 4.8.2006, p. 29.

11	Reglament (CE) núm. 1781/2006 del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de novembre del 2006, relatiu a la informació sobre els ordenants que acompanya les transferències de fons, DO L 345 del 8.12.2006, p. 1.	
12	Decisió 2007/845/JAI del Consell, del 6 de desembre del 2007, sobre la cooperació entre els organismes de recuperació d'actius dels estats membres en l'àmbit del seguiment i de la identificació de productes del delictes o d'altres béns relacionats amb el delictes, DO L 332 del 18.12.2007, p. 103.	
13	Directiva 2014/42/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 3 d'abril del 2014, sobre l'embargament i el comís dels instruments i del producte del delictes en la Unió Europea, DO L 127 del 29.4.2014, p. 39.	1 de novembre del 2016 (2)
14	Reglament (UE) núm. 2015/847 del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de maig del 2015, relatiu a la informació que acompanya les transferències de fons i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1781/2006, DO L 141 del 5.6.2015, p. 1.	1 d'octubre del 2017 (3)
15	Directiva 2015/849/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de maig del 2015, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital o el finançament del terrorisme, i per la qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, i es deroguen la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell i la Directiva 2006/70/CE de la Comissió, DO L 141 del 5.6.2015, p. 73.	1 d'octubre del 2017 (3)
Completada pel text següent:		
16	Reglament delegat (UE) 2016/1675 de la Comissió, del 14 de juliol del 2016, pel qual es completa la Directiva (UE) 2015/849 del Parlament Europeu i del Consell identificant els tercers països d'alt risc amb deficiències estratègiques, DO L 254 del 20.9.2016, p. 1	1 de desembre del 2017 (5)
Prevenició del frau i la falsificació		
17	Decisió marc 2001/413/JAI del Consell, del 28 de maig del 2001, sobre la lluita contra el frau i la falsificació de mitjans de pagament altres que l'efectiu, DO L 149 del 2.6.2001, p. 1.	30 de setembre del 2013
18	Reglament (CE) núm. 1338/2001 del Consell, del 28 de juny del 2001, pel qual es defineixen les mesures necessàries per a la protecció de l'euro contra la falsificació, DO L 181 del 4.7.2001, p. 6.	30 de setembre del 2013

(1) El Comitè Mixt del 2013 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari del 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

(2) El Comitè Mixt del 2014 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari del 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

(3) El Comitè Mixt del 2015 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari del 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

(4) El Comitè Mixt del 2016 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari del 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

(5) El Comitè Mixt del 2017 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari del 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

(*) De conformitat amb el que s'ha acordat en el marc plantilla del model sobre la notificació d'informació estadística simplificada.